Lördag 10 september 1983

Esstvättanställda tar över Bergslags tvätten

Bergslagstvätten kommer att fortsätta sin verksamhet. Nya ägare blir fyra f.d. esstvättanställda. Affären uppges bli klar i början på nästa vecka. Saxdalstvättens förre ägare, Tommy Nimsten, framhåller att han inte är kontrakterad som ekonomisk rådgivare men att han ställer upp med råd om han tillfrågas.

Det var i tisdags som Bergslagstvättens ägare Sven Eriksson offentliggjorde att han skulle avveckla eller överlåta sin rörelse som han drivit i 13 år. Han menade att det massiva och ensidiga stödet till Nya Esstvätt AB i Saxdalen snedvridit konkurrensen inom branschen.

☐ Uppgörelse

I går framkom uppgifter om att fyra tidigare anställda vid Nya Esstvätt AB står i begrepp att överta företaget. En av dessa är Bo Hallberg. Han bekräftar att en uppgörelse är nära förestående.

— Affären görs upp på måndag om allt går i lås. Vi övertar maskiner och fordon, säger Bo Hallberg.

Han tror inte att man i någon större utsträckning kommer att konkurrera med Nya Esstvätt AB.

— Bergslagstvätten kommer liksom tidigare att till stor del hantera enskilt tvättgods. Och för det är maskinerna lämpade, poängterar han.

☐ Strängnäs

Bo Hallberg följde med Tommy Nimsten när denne 1981 etablerade Strängnästvätten i Saxdalen. Strängnästvätten bytte senare namn till Esstvätt AB. Företaget gick i konkurs under hösten 1982.

Företaget rekonstruerades och det var meningen att åtta anställda skulle ta över verksamheten. Tvätten skulle bli löntagarägd. Men efter hand hoppade de tilltänkta ägarna av projektet.

Till slut var det bara verkställande direktören Eva-Maria Östh och Nils-Erik Larsson som var intresserade av att ta över konkursboet.

Tommy Nimsten var en av de som skulle ingå i den nya ägargruppen.

— Jag upptäckte att kompetensen saknades för att driva företaget. Jag krävde att en ny vd skulle tillsättas. Men vann inget gehör för detta då hoppade jag av, säger Tommy Nimsten som numera driver Gränges Konferenscenter sedan november 1982.

☐ Dementerar

Enligt uppgift skall Tommy Nimsten i periferien vara involverad i övertagandet av Bergslagstvätten. Han dementerar emellertid detta.

— Jag är inte på något sätt kontrakterad för några tjänster. Men med mina erfarenheter och kunskaper i branschen, nekar jag inte att ställa upp med råd om jag tillfrågas, framhåller Tommy Nimsten.

☐ Nyckelposition

I samband med att de fyra ur Esstvätts personal nu lämnar företaget försvinner också den person som skött kundregistret.

Är det inte allvarligt när en person med sådan nyckelbefattning lämnar företaget?

— Det är alltid farligt när anställda med den positionen lämnar ett företag. Men det gäller alla branscher och är en risk man tvingas att ta, säger Nils-Erik Larsson.

Han och samägaren Eva-Maria Östh känner sig inte hotade av någon kunkurrens från Bergslagstvätten.

— Företagen representerar skilda kundgrupper även om de delvis tangerar varandra. Esstvätts lönsamhet ligger i huvudsak på större kunder, menar Nils-Erik Larsson.

☐ Oklart

Det är oklart om den nya ägargruppen till Bergslagstvätten kommer att åtnjuta samma omfattande kommunala stöd som utgått till tvätten i Saxdalen.

— Så vitt jag vet har man inte varit i kontakt med oss, säger kamrer Jan Kanvik vid kommunens utvecklingsbolag LIAB.

Kommunalrådet Arne Granlycke (s) som tidigare handlagt kommunala tvättfrågor var på fredagen inte anträffbar för en kommentar.

PELLE RISBERG

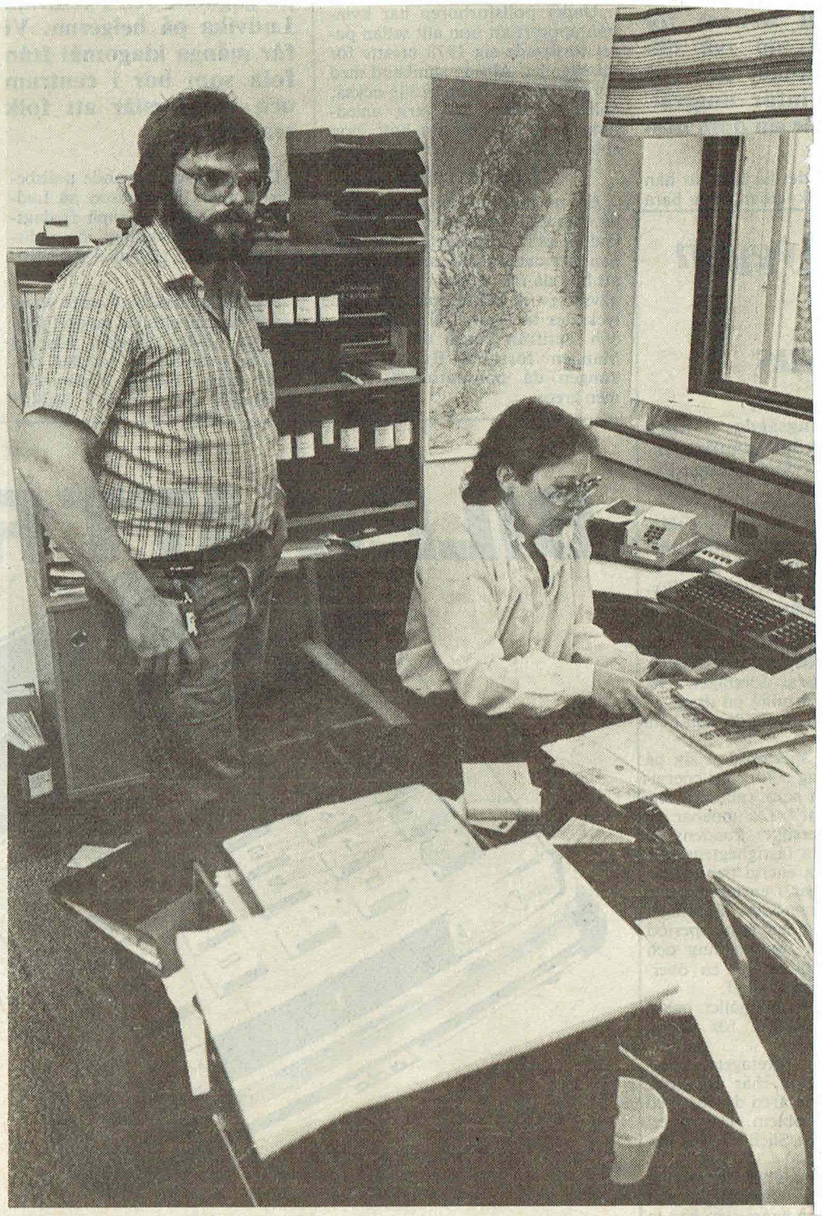

Nils-Erik Larsson och Eva-Maria Östh som äger Nya Esstvätt AB känner sig inte hotade av konkurrens från Bergslagstvätten. Bilder: Kenneth Selke.

Bengt-Erik Andersson, en av två segerrika bröder från Hällefors, spurtar och tar hem segern i H 17—18 i Lilla Gillermarksrännet.

Helen åker ifrån jämnåriga grabbar

Lilla Gillermarksrännet samlade drygt 800 skidungdomar. Skidåkare från praktiskt taget hela Mellansverige. Tävlingarna, arrangerade av ambitiösa Källbottens IK, avgjordes vid Ljungåsen, mellan Grängesberg och Saxdalen. Här på drygt 400 meters höjd fanns snön. Några minusgrader och sol, samt grovkornig snö, medförde ett snabbt och rättvist skidföre.

Helen Gustavsson, Saxdalens IF fortsätter att rada upp segrar i D 13—14 klassen. Helen har tidigare i vinter vunnit i Borlänge och Högforsbruk. I fjol vann hon USM och siktar naturligtvis på att försvara den titeln vid årets USM i Piteå längre fram på säsongen.

Helens segrartid i Gillermarksrännet var snabbare än den pojkarna i samma åldersgrupp pre-

Katrin, Håkan och Helén i topp

RÄTTVIK (DD). Vilken skidhelg för Dalarnas ungdom! Tre individuella segrar och en andraplacering i stafetten i Kalle-Anka-finalen i Rättvik. Katrin Svensson från Mora vann D 12. Helén Gustavsson från Saxdalen vann D 13—14. Håkan Nordbäck från Särna vann H 13—14. Det var bara Fredrik Kouppa från Medelpad som sprängde dalablocket i lördagens tävlingar. Kouppa vann H 12.

Efter den framgångsrika första dagen var Dalarna på allas läppar inför söndagens stafett. Men då kom "segerreaktionen". Medelpad var sex sekunder snabbare än dalalaget.

Dalaframgångarna i Kalle-Anka-skidspåren vid Jarlstugan i Rättvik i helgen gör att landskapet intagit den absoluta tätpositionen vad gäller ungdomskidor på längden i landet. Det är bara Medelpad och Västerbotten som kan konkurrera.

Helgens gladaste segrare var Helén Gustavsson från Saxdalen. Tidtagningen satte till en början Helén på en fjärde plats. Hon lämnade målområdet besviken. Efter tio minuter kom motbudet. Tidtagningen hade gett henne en minut för mycket. Helén stod som överlägsen segrare. 26 sekunder före Jessica Olsson från Värmland.

— Jag hörde att jag ledde stort på spåret och var förvånad när jag hörde tiden i mål, säger Helén Gustavsson och hon döljer inte sin besvikelse.

Snart nog stod det klart att tidtagningen hade fel. Segern i Rättvik var den 13:e eller 14:e för Helén Gustavsson. Hon har börjat tappa räkningen. Helén är 13 år gammal och tränar fyra gånger i veckan. Sommartid sysslar hon med fotboll och terränglöpning.

— Men det är skidorna jag satsar på, säger hon.

□ Först hela vägen

Håkan Nordbäck från Särna gick ut först i H 13—14, var först i mål och vann. Till sin egen stora överraskning.

— Jag trodde jag hade chans på en placering bland de tio främsta, erkände Håkan Nordbäck efter loppet men så långt som till segern vågade han inte riktigt drömma om.

Efter den individuella segern åkte Håkan sista sträckan i söndagens stafett. Slagen med sex sekunder i mål och tre på sträckan av Medelpads Tomas Nilsson. Håkan var helt färdig i mål.

— Det gled inget, pustade han.

Håkan Nordbäck har tävlat i fyra/fem år. Hittills den här säsongen har han vunnit en seger. Under sommaren spelar han fotboll. Katrin Svensson från Mora var lika överraskad av sin individuella seger som Håkan Nordbäck.

— Jag trodde Ingrid skulle vinna, säger Katrin och menar Ingrid Jansson från Närke som nu delade andra platsen med Pernilla Grahn från Medelpad.

Katrin avslöjar att hon innerst inne hade hoppats på en seger men att hon aldrig trodde sig om att klara det. Annars har Katrin en fin meritlista i vinter. Tredje plats är det sämsta. Segern i helgen tog hon trots att hon höll på att tappa en stav och fick snö i ansiktet från någon ur publiken. Katrin tränar ett par gånger i veckan och utan skidor ägnar hon sig åt basket och friidrott.

I söndagens segrande stafettlag åkte för Medelpad Carina Strandberg, Tomas Nilsson, Fredrik Kouppa och Pernilla Grahn. I dalalaget åkte Stefan Lund (bäste "dalkarl" i lördagens yngsta pojkklass med en sjunde placering), Katrin Svensson, Helén Gustavsson (som gjorde en strålande tredje sträcka) och Håkan Nordbäck.

□ Berömda föräldrar

Kalle Anka-finalen i Rättvik, nu den sjunde i ordningen, får som alltid beröm. SKidförbundets hedersordförande Nils Stenberg prisade arrangemanget vid "ankmiddagen". Han framhöll att det är nyttigt för skidungdomen att få lära sig tävla på ett riktigt sätt. Samtidigt fick friidrottsförbundet kritik, som dragit sig ur Kalle Anka-tävlingarna.

På plats i Rättvik fanns skidveteraner som Assar Rönnlund, Sture Grahn och Barbro Martinsson. Numer har de lämnat över skidåkandet till barnen. Assar Rönnlund framhöll att Kalle Anka-finalen är målet för säsongen. Att det är till Rättvik ungdomen vill komma. Sture Grahn och Barbro Martinsson menade att det är minst lika viktigt att ungdomarna får träffas även utanför skidspåret som sker i Rättvik.

Helén Gustavsson från Saxdalen, gladaste segraren i Kalle Anka-finalen. Tidtagningen gav henne först en minut för mycket. (Foto: RUNE ÖSTERLUND).

1983

Kalla Anka längd-cup

Pojkar H 12 2,5 km:

1. Fredrik Kurppa Medelpad	7.53
2. Peter Söderlund Hälsingland	8.02
3. Pär Johansson Västerbotten	8.06
4. Per Wernersson Västerg.	8.09
Mårten Wagman Stockholm	8.09
6. Jonas Westman Gästrikland	8.10
7. Stefan Lund Dalarna	8.11
8. Lars Olsson Medelpad	8.12
9. Stefan Jeleby Stockholm	8.13
Ronny Hollsten Västmanl.	8.13
Magnus Westerlund Västerb.	8.13
Jonas Kjellmert Dalarna	8.13
13. Fredrik Kylborn Östergötl.	8.14
14. Nicklas Westman Dalarna	8.17
15. Fredrik Larsson Uppland	8.18.

Flickor D 12 2,5 km:

1. Katrin Svensson Dalarna	8.08
2. Pernilla Grahn Medelpad	8.11
Ingrid Jansson Närke	8.11
4. Therése Eriksson Västmanl.	8.20
5. Katarina Edström Medelpad	8.23
Pernilla Lundqvist Södermanl.	8.30
Jenny Englund Uppland	8.30
8. Jessica Wallin Hälsingland	8.31
Lena Rydstedt Medelpad	8.31
10. Maria Pihlström Dalarna	8.35
Pernilla Wernersson Västergötl.	8.35
12. Helene Dahlberg Stockholm	8.37
Theresa Rehnmark Västerbotten	8.37
14. I-M. Sigfridsson Västergötl.	8.38
15. Pernilla Söderqvist Uppland	8.41
Lisa Andersson Stockholm	8.41.

Pojkar H 13—14 5 km:

1. Håkan Nordbäck Dalarna	14.10
2. Tomas Nilsson Medelpad	14.16
3. Jan Åkerström Hälsingland	14.20
4. Magnus Gustavsson Uppl.	14.21
Patrik Persson Västerbotten	14.21
6. Fredrik Johansson do.	14.31
7. Lars Jonasson Värmland	14.32
8. Mikael Löfgren do.	14.36
9. Leif Andersson Dalarna	14.38
10. Hans Boström Västerb.	14.44
11. Sten Grahn Medelpad	14.45
12. Henrik Ramhult V.-götl.	14.47
13. Johan Lilja Västmanland	14.53
14. Seppo Kumpula do.	14.57
15. Peter Arvidsson Småland	14.58
16. M. Andersson Dalarna	14.59.

Flickor D 13—14 5 km:

1. Helen Gustavsson Dalarna	14.57
2. Jessica Olosson Värmland	15.23
3. Helena Lindgren Västerb.	15.35
4. Lena Andersson Stockholm	15.51
5. Carina Strandberg Medelp.	15.57
6. Karin Viklund Västerbotten	16.03
7. Åsa Karlsson Södermanland	16.07
8. Jessica Östergren Västmanl.	16.08
9. Pernilla Skogh Gästrikland	16.11
10. Carina Larsson Dalarna	16.16
Maria Friberg do.	16.16
12. Ulrika Svensson Närke	16.21
13. Johanna Wedin Värmland	16.23
14. Pernilla Hugg Hälsingland	16.24
15. Annica Johansson do.	16.26.

Kalle Anka längd-cup

Stafett: 1. Medelpad 34.36, 2. Dalarna 34.42, 3. Västerbotten 35.14, 4. Västmanland 35.29, 5. Stockholm 35.30, 6. Närke 35.40, 7. Hälsingland 35.45, 8. Värmland 35.46, 9. Uppland 36.08, 10. Västergötland 36.23.

Sträcka 1: 1. Pär Johansson Västerbotten 8.24, Fredrik Kurppa Medelpad 8.24, 3. Fredrik Kylbom Östergötland 8.35, 4. Peter Söderlund Hälsingland 8.36, 5. Stefan Lund Dalarna 8.37, 6. Mårten Wagman Stockholm 8.38.

Sträcka 2: 1. Ingrid Jansson Närke 9.03, 2. Pernilla Grahn Medelpad 9.08, 3. Katrin Svensson Dalarna 9.17, Thérese Eriksson Västmanland 9.17, 5. Pernilla Lindqvist Södermanland 9.32, 6. Pernilla Wernersson Västergötland 9.34.

Sträcka 3: 1. Helen Gustavsson Dalarna 8.34, 2. Jessica Olsson Värmland 8.44, 3. Lena Andersson Stockholm 8.46, 4. Pernilla Skogh Gästrikland 8.48, 5. Helena Lindgren Västerbotten 8.50, 6. Carina Strandberg Medelpad 8.53.

Sträcka 4: 1. Tomas Nilsson Medelpad 8.11, 2. Håkan Nordbäck Dalarna 8.14, Patrik Persson Västerbotten 8.14, Jan Åkerström Hälsingland 8.14, 5. Lars Jonasson Värmland 8.19, 6. Magnus Gustavsson Uppland 8.21.

Lilla-SS — vilket skådespel . .!

Helen vinner allt!

I tolv tävlingar i rad har hon stått överst på prispallen.

I såväl SM som DM och nu Lilla SS.

Det är Saxdalstjejen Helen Gustavsson som tar hem allt i klassen D 13-14.

Förutom den individuella segern i Lilla SS förde hon Saxdalens stafettlag från 8:e till en 5:e plats i Dalexstafetten.

Resten av stafettlaget, Marianne Hellgren och Ann-Marie Dobos, klappar om Helen som har åkt duktigt på sista sträckan.

Ofta brukar tjejerna träna tillsammans fast Helen har lite lättare att sticka ut på ett träningspass.

— Jag behöver bara åka 100 meter från huset för att vara på elljusspåret, pustar Helen efter stafettlopppet.

— Det var jobbigare att åka idag än i gårdagens individuella, säger hon i nästa andetag.

Helen har börjat träna hårdare först på senaste tiden. Fyra gånger i veckan är den normala träningsdosen. Men till fjolårets junior-SM hade Helen bara åkt 27 träningsmil.

— Det var ingen som hade räknat med Helen då hon plötsligt slog hela juniorelitten med häpnad och närmaste konkurrent med sex sekunder.

— De segerintervjuer som hade påbörjats fick helt plötsligt byta intervjuoffer, berättar Olle Rehn som är ordförande i Saxdalens skidsektion.

Nu sikter Helen in sig på att försvara sin SM-titel i Piteå om en månad.

Denna gång förvånar det nog ingen om Helen tar sin trettonde raka seger!

CARL SWARTLING

Helen Gustavsson, Saxdalen vann D 13-14.

Lima vann Dalexstafetten klass D 15—16. Fr v: Åsa Håkansson, Ann Lorentsson och Karin Olofsson.

Dalarna firade stora triumfer

Helgens toppväder i Falun togs tacksamt emot av arrangörerna Falu IK när klubben stod för stortävlingen Lilla SS.

Över 1000 ungdomar mellan 9 och 20 år har åkt distanser från 2,5 km till en mil.

Dalarna firade stora triumfer på damsidans tyngsta klasser.

Överlägsen segrare i D 13-14 stod Saxdalens Helen Gustavsson medan Karin Olofsson (Lima) vann D 15-16 efter en hård fajt med Falu IK:s Annelie Edling.

Falu IK stod inte riktigt att känna igen i de individuella tävlingarna. De annars så duktiga bröderna Tomas och Magnus Andersson kom inte bland de tio främsta den här gången.

Hemmaklubben fick dock hedern räddad genom Annelie Edling. Bara sex sekunder skilde Annelie från Lima-segraren Karin Olofsson. Båda dessa tjejer matchade ut den övriga Sverigeeliten.

Något av "outstanding" var Saxdalstjejen Helen Gustavsson, hon segrade med hela 19 sekunder som är en rejäl vinstmarginal på 2,5 km.

På herrsidan var det som sagt tamt ur dalasynvinkel. Den knivskarpa konkurrensen utifrån gjorde marginalerna små. I H 15-16 var Gagnefåkaren Johan Danielsson sexa men ändå bara 15 sekunder från se-

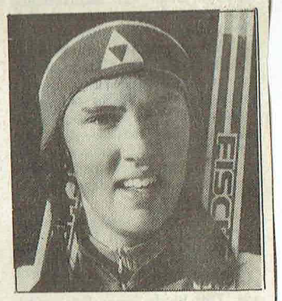

Karin Olofsson, Lima vann D 15-16 efter hård kamp med Faluns Annelie Edling.

Aven i startfältet under 13 år fanns det gott om goda skidåkare. Nicklas Westman tävlande för Rembo och Katrin Svensson från Mora lyckades riktigt bra i de lägre åldrarna.

Söndagens dalexstafett blev något av helgens behållning. Många jämna spurtuppgörelser gjorde allt mer spännande och festligare.

Falu IK:s killar mellan 15 och 16 år tog revansch efter den dåliga lördagen genom att vinna sin klass.

Mora blev annars bästa dalalag med två segrar. Det var klubbens 11—12-åringar som stod för båda segrarna. Övriga dalasegrar tog Lima och Säter.

Resultat Lilla-SS

H 9—10: 1. Mathias Danielsson Årsunda 6.14, 3. Thomas Kammarbo Näs 6.17, 5. Kalle Josefsson Säter 6.18, 8. Anders Jonell Falu IK 6.23, 10. Magnus Widell Mora 6.28, 12. Mikael Thång Lima 6.31, Magnus Eriksson Falu IK 6.31, 14. Peder Flygt do. 6.34, 15. Jens Lissell Dala Järna 6.36, 16. Tommy Larsson Hulån 6.37, 17. Alexander Jansa Källbotten 6.38, Marcus Hedlund Slätta 6.38, 19. Lars Nordanbro Hulån 6.39, 20. Johan Jakobsson Saxdalen 6.40, 21. Stefan Andersson Källbotten 6.43, Matias Boström Gagnef 6.43.

D 9—10: 1. Sandra Qvist Skinnsberg 6.34, 2. Elin Ek Näs 6.36, 5. Anna Ljungberg Tunafors 6.42, 6. Maria Nilsson Dala Järna 6.43, 11. Anna-Karin Söderström Malung 6.58, 12. Anneli Ingesson Stora Tuna 7.02, 13. Erika Hård Stora Mora 7.03, Helena Gezelius do. 7.03, 17. Tina Arvidsson Bjursås 7.11, 18. Sofia Nordkvist Svärdsjö 7.12, Malin Häggström Ornäs 7.12, 21. Stina Hed Jarl 7.22, 23. Katarina Gezelius Mora 7.26, 25. Sofia Eriksson Äppelbo 7.33, Eva Ängsås Svärdsjö 7.33, 27. Sara Budh Mora 7.41, 28. Yvonne Johansson Malung 7.42.

H 11—12: 1. Tomas Nilsen Kongsviken 10.22, 3. Nicklas Westman Rembo 10.34, 9. Per Brandt Vansbro 10.41, 10. Henrik Erlandsson Svärdsjö 10.45, 11. Nicklas Axelsson Mora 10.47, Thomas Nääs Ornäs 10.47, 15. Tony Forsman Kvarnsved. 10.49, 17. Hans Ove Hansson Mora 10.52, 21. Christopher Gluch Falu IK 10.54, 25. Anders Bengtsson Orsa 11.00, Mikael Pettersson Falu IK 11.00, 27. Stefan Lund Mora 11.02, 37. Jörgen Bergström Saxdalen 11.13, 39. Tomas Berglund Kvarnsved. 11.14, 40. Jonas Boström Gryckebo 11.15, Stefan Larsson Jarl 11.18, 44. Erik Sand Saxdalen 11.20, Daniel Höglund Jarl 11.20.

D 11—12: 1. Ingrid Jansson Hällefors 10.20, 3. Katrin Svensson Mora 10.39, 9. Maria Philström Mora 11.08, Eva Haglund Gagnef 11.08, 17. Gunilla Andersson Brovallen 11.33, 21. Sofia Melin Rembo 11.44, 22. Bodil Nordenström Saxdalen 11.45, 25. Marie-Louise Lindvall Älvdalen 11.50, 26. Camilla Göstas do. 11. 51, 28. Marie-Louise Jonsson Sundborn 11.53, 29. Anneli Ristolainen do. 11.55, 31. Kerstin Sandkvist Mora 11.56, 35. Åsa Stenkvist Mora 12.00, Helen Torege Garphyttan 12.00, 38. Ulrika Johansson Sundborn 12.01.

H 13—14: 1. Niklas Jonsson Strömnäs 8.50, 6. Håkan Nordbäck Särna 9.10, 8. Leif Andersson Malung 9.17, 21. Hans Westgren Bjursås 9.43, 22. Jens Larsson Sunnansjö 9.44, 23. Mats Hedström Falu IK 9.46, 26. Magnus Andersson do. 9.48, 31. Björn Greisz Falu IK 9.54, 34. Nicklas Jonsson do. 9.55, 35. Per Lundkvist Dala Järna 9.56, 39. Dick Andersson Vansbro 9.59, 40. Stefan Krysen Ludvika 10.00, 41. Magnus Eriksson Rembo 10.01, 42. Håkan Nyström do. 10.03, 45. Tomas Nyström Svärdsjö 10.04.

D 13—14: 1. Helen Gustavsson Saxdalen 9.35, 6. Maria Fridberg Mora 10.07, 10. Ingrid Westlund Ornäs 10.15, 16. Ylva Eriksson Falu IK 10.22, 21. Carina Larsson Hulån 10.28, 27. Maria Andersson Garphyttan 10.35, 31. Therese Larsson Ornäs 10.38, 32. Lise-Lott Backjanis Lima 10.41, Annica Boström Gagnef 10.41, 34. Marianne Hellgren Saxdalen 10.42, 35. Kristina Brygt Mora 10.47, Susanne Holmberg Orsa 10.47, 42. Marit Järnberg Mora 10.59, 46. Karin Linden Domnarv. 11.11.

H 15—16: 1. Henrik Forsberg Bergeforsen 16.43, Peter Rune Valbo 16.43, 5. Johan Danielsson Gagnef 16.58, 10. Ingemar Berling Mora 17.13, 12. Tomas Andersson Falu IK 17.15, 20. Henrik Hellman Falu IK 17.30, 21. Mikael Stenqvist Mora 17.31, 24. Fredrik Löfqvist Kvarnsved. 17.36, 35. Johan Gård Ludvika 17.48, 41. Kent Lindgren Kvarnsved. 18.02, 42. Anders Edgren Korsnäs 18.03, 52. Christer Bäcklin Mora 18.17, 53. Anders Boström Gagnef 18.18, Anders Pettersson Korsnäs 18.18, 55. Niklas Bruhn Kvarnsved. 18.20, Magnus Hällström Falu IK 18.20.

D 15—16: 1. Karin Olofsson Lima 19.01, Annelie Edling Falu IK 19.07, 7. Yvonne Franzén Säter 19.40, Åsa Håkansson Lima 19.40, 9. Monica Kristiansson Dala Järna 19.42, 12. Maria Green Bjursås 19.58, 26. Pernilla Gluch Falu IK 20.36, Karin Värnlund Mora 20.36, 29. Birgitta Hansson Bjursås 20.37, 30. Eva Lönn Mora 20.39, 32. Carina Sjödin Gagnef 20.43, 33. Gunilla Åkerman Falu IK 20.47, 34. Anna Halvarsson Mora 20.50, 37. Ann Lorensson Lima 21.06.

H 17—18: 1. Stefan Andersson Delsbo 33.20, 10. Jonas Orsen Mora 35.17, 12. Göran Eriksson Älvdalen 35.31, 14. Peter Modigs Mora 35.35, 17. Torben Malm Garphyttan 35.46, 21. Pär Lundmark Grängesberg 36.03, 23. Björn Almgren Domnarvet 36.05, 24. Magnus Graas Säter 36.09, 29. Christer Ramström Mora 36.42, 30. Torbjörn Sunesson Falu IK 36.46, 33. Roger Lindberg Älvdalen 37.07, 36. Jan-Erik Thunström Falu IK 37.39, 37. Johan Åsenlund Orsa 37.41, 43. Staffan Greisz Falu IK 38.11.

D 17—18: 1. Karin Jansson Högbo 19.04, 10. Marianne Nilsson Dala Järna 20.23, 15. Marit Kristiansson Dala Järna 20.39, 17. Ann-Christin Franzen Säter 20.59, 20. Anna Maria Hermansson Mora 21.06, 21. Arola Gustavsson Säter 21.30.

H 19—20: 1. Jan-Erik Berger Magnor 33.22, 4. Pontus Andersson Sundborn 34.36, 6. Tor Almgren Domnarvet 35.15, 9. Kjell-Olof Eriksson Ore 36.07, 10. Dan Rönnegård Korsnäs 36.11, 15. Kalle Östgren Falu IK 37.47, 20. Roland Enberg Domnarvet 43.27, 21. Christer Nygren do. 44.20, 23. Pierre Hänninen Ludvika 46.38.

D 19—20: 1. Ann-Christin Samuelsson Björn 19.28, 2. Britt Ehrnberg Säter 19.39, 4. Anita Nygren Säter 20.01, 7. Katarina Herling Mora 20.55.

Dalex-Stafetten

Klass H 11-12: 1) Mora lag 1 38.27, 3) Ornäs 40.23, 6) Falu IK lag 1 40.51, 9) Svärdsjö 41.24, 10) Orsa 42.23, 11) Saxdalen 42.43, 12) Mora lag 2 42.48, 13) Domnarvet lag 1 42.50, 15) Kvarnsveden lag 1 43.22, 16) Korsnäs 44.04, 18) Säter 44.26, 20) Dala-Järna 44.43.

Klass D 11-12: 1) Mora lag 1 40.47, 3) Sundborn 43.26, 6) Gagnefs IF 43.50, 9) Älvdalen 44.24, 12) Bjursås 45.37, 13) Mora lag 3 45.44, 15) Mora lag 2 46.29, 16) Malung 46.29, 17) Ornäs 48.04, 18) Falu IK 49.54, 19) Domnarvet 50.18.

Klass H 13-14: 1) Bergeforsen 34.47, 2) Falu IK lag 1 36.12, 9) Rembo 36.52, 11) Falu IK lag 2 37.23, Malung 37.23, 13) Dala Järna 38.10, 15) Rembo lag 2 38.38, Kvarnsveden lag 1 38.38, 18) Kvarnsveden lag 2 38.43.

Klass D 13-14: 1) Bergeforsen 38.20, 4) Ornäs lag 1 38.59, 5) Saxdalen 39.02, 6) Mora 39.07, 10) Lima 40.35, 13) Brovallen 42.24, 14) Domnarvet 43.06, 15) Mora 43.24, 16) Ornäs lag 2 43.42, 18) Gagnef 44.08.

Klass H 15-16: 1) Falu IK lag 1 57.15, 6) Kvarnsveden lag 1 58.46, 10) Gagnef 59.55, 11) Mora lag 1 60.23, 13) Korsnäs lag 1 60.49, 14) Bjursås 62.11, 17) Kvarnsveden lag 2 63.25.

Klass D 15-16: 1) Lima 65.36, 2) Falu IK lag 1 66.03, 6) Gagnef 67.46, 7) Mora lag 1 68.00, 10) Bjursås 72.02, 12) Falu IK lag 2 72.40, 13) Mora lag 2 72.43.

Klass H 17-20: 1) Kjellmyra lag 1 118.03, 4) Dala Järna 119.41, 7) Mora lag 1 122.04, 11) Falu IK lag 1 127.29, 12) Korsnäs 128.37, 16) Falu IK lag 2 130.41.

Klass D 17-20: 1) Säter lag 1 65.29, 3) Dala Järna 68.15, 8) Säter lag 2 74.11.

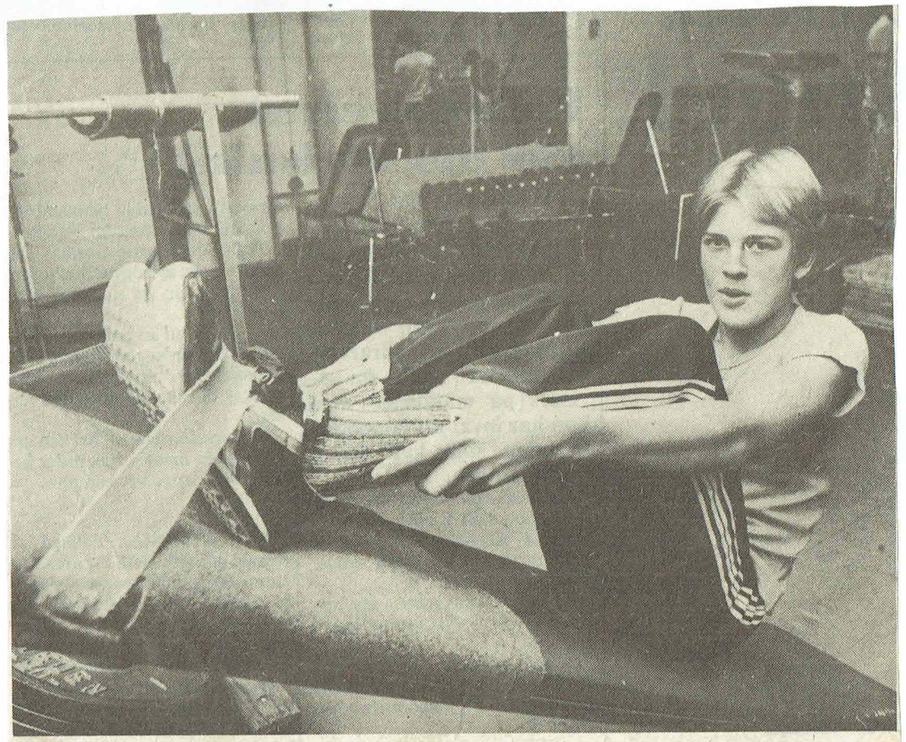

Richard Falk kör tre dagar i veckan i styrkelokalen. Han tycker det är stimulerande och skönt för kroppen.

DRÖM-START avgjorde cupfinalen

En drömstart, 1-0 efter 8 sekunders spel, bäddade för en klar Saxdalsseger med 3-0 i finalen i Laban Cup i fotboll som genomfördes i Ludvika Sporthall i lördags. Därmed fick Saxdalen revansch på Östansbo för förlusten i gruppspelet och dessutom revansch på sig själva för finalförlusten förra året. Saxdalen tog genom segern sin första inteckning i den stilfulla cuppokalen där tidigare Laban FC och Sunnansjö IK har sina namn inristade.

Resultat:
Grupp A:

Gonäs—Östansbo	0—3
Laban 2—Saxdalen	1—2
Söderbärke—Ställdalen	1—0
Gonäs—Laban 2	1—1
Östansbo—Ställdalen	2—1
Saxdalen—Söderbärke	3—2
Gonäs—Ställdalen	1—0
Östansbo—Laban 2	5—0
Saxdalen—Gonäs	5—0
Söderbärke—Östansbo	1—1
Laban 2—Ställdalen	1—3
Söderbärke—Gonäs	1—1
Östansbo—Saxdalen	1—0
Laban 2—Söderbärke	2—2
Saxdalen—Ställdalen	3—1

Östansbo	5	4	1	0	12- 2	9
Saxdalen	5	4	0	1	13- 5	8
Söderbärke	5	1	3	1	7- 7	5
Gonäs	5	1	2	2	3-10	4
Ställdalen	5	1	0	4	5- 8	2
Laban 2	5	0	2	3	5-13	2

Grupp B:

Laban—Vulcanus	0—0
Nyhammar—Idkerberget	2—0
Säfsnäs—Sunnansjö	2—2
Laban 1—Idkerberget	3—1
Vulcanus—Sunnansjö	1—2
Nyhammar—Säfsnäs	1—1
Laban 1—Sunnansjö	0—1
Vulcanus—Idkerberget	1—0
Nyhammar—Laban 1	0—1
Säfsnäs—Vulcanus	1—1
Idkerberget—Sunnansjö	0—1
Säfsnäs—Laban 1	1—0
Vulcanus—Nyhammar	0—3
Idkerberget—Säfsnäs	2—5
Nyhammar—Sunnansjö	0—1

Sunnansjö	5	4	1	0	7- 3	9
Säfsnäs	5	2	3	0	10- 6	7
Nyhammar	5	2	1	2	6- 3	5
Laban 1	5	2	1	2	4- 3	5
Vulcanus	5	1	2	2	3- 6	4
Idkerberget	5	0	0	5	3-12	0

Semifinaler:
Östansbo—Säfsnäs 1—0, vid full tid 0—0. Avgörandet föll 25 sekunder in på sudden death då Östansbo genom mål av Hans Westlund klarade den ena finalplatsen. Säfsnäs var annars turneringens stora överraskning, ett kämpaglatt gäng med Per-Åke Nilsson som pådrivare i första hand. Östansbo tog segern rättvist, laget spelade långa stunder en fin inomhusfotboll där Tommy Andersson var utmärkt spelförare.

Saxdalen—Sunnansjö 1—0. Simon Lorenzotti matchvinnare genom sitt mål efter 8 minuters spel, ett mål som betydde revansch för fjolårets finalnederlag med samma siffror mot just Sunnansjö. Storspel av Lennart Sundström i Sunnansjös mål annars hade Saxdalen vunnit med större marginal. Christer Fridlund och Hans Haglund speluppläggare i Saxdalen.

Final:
Saxdalen—Östansbo 3—0. Efter Saxdalens snabba ledningsmål var det egentligen aldrig frågan om vart segern skulle gå, laget behärskade till synes matchen väl. Östansbo kom aldrig riktigt in i matchen utan fick nu mestadels slå ifrån sig. Tommy Andersson och Göran Jonasson pigga inslag i Östansbo. Bröderna Fridlund, Christer och Conny, 2-målsskytten Bernt Adolfsson, en framträdande trio i segrarlaget där manskapet verkligen var tända inför finalen.

Målen: 1—0 Bernt Adolfsson, 2—0 Ola Berglund, 3—0 Bernt Adolfsson.

Lennart Sundström Sunnansjö korades till turneringens främste målvakt och Göran Jonasson Östansbo erhöll pris som bäste målskytt med sina 5 fullträffar.

Ett fint arrangemang av Laban FC som har all heder för denna tredje genomförda cupturnering.

Rolf Simonsson

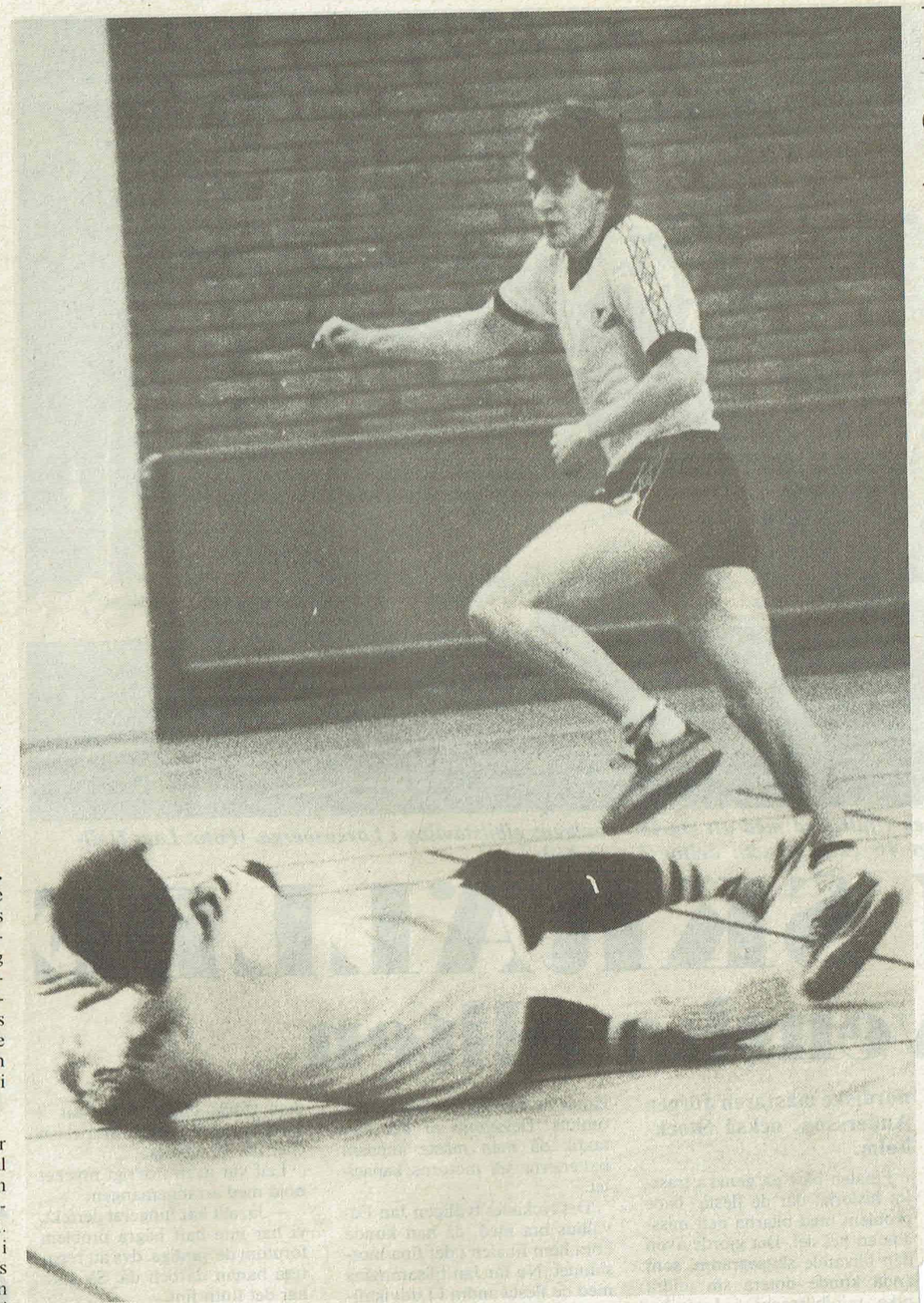

Saxdalens Ola Berglund punkterade finalen i Laban Cup genom att göra 2—0-målet otagbart bakom Erik Brückner. (Foto: Lars Hellström).

LFK övertygar

Ludvika FK gjorde en bra säsongspremiär, då man i lördags besegrade nyuppflyttade div III-laget Falu BS på Lorensberga med övertygande 3-1 (1-0). LFK gjorde en jämn och säker match, där framför allt försvarsspelet fungerade tillfredsställande.

— Vi har tränat in ett försvarsspel som är helt annorlunda än det LFK tidigare har spelat med, och det fungerade faktiskt över förväntan, sade en förnöjd Björn Juhlin, som nu fick en bra värdemätare på sina nya adepter.

— Ja, och jag tycker verkligen att laget överraskar positivt, sade Björn. Konditionen är bra och när jag fick se försvarsspelet idag så kan jag inte vara annat än positiv.

LFK dominerade matchen och skapade en hel del chanser. Tre mål får betraktas som bra utdelning, även om laget utöver de chanserna skapade 7-8 fina grejer framför mål. Anfallstrion Roger Sundin, Pelle Sundström och Thomas Sundberg fungerade bra tillsammans och var ständigt orosmoment för faluförsvaret.

— Jag fick ju testa en hel del spelare, och jag är nöjd med hela laget, sade Björn Juhlin, som dock ville ge ett par extra plus i laget:

— Ja, jag tycker att Christer Persson var ett utropstecken i sin debut (!) som högerback. Dessutom gjorde Staffan Bengtsson en strålande match på mittfältet.

Bra betyg går också till hela anfallstrion, och även målvaktsförvärvet Göran Lindberg skötte sig bra även om han hade en ganska lugn dag.

Målen gjordes av Roger Sundin, Pelle Sundström och Thomas Sundberg.

FK Måndag 24 januari 1983

Stafettsegrare

• D13-14 Saxdalens IF: uppifrån Helen Gustavsson, Anneli Bergström, Marianne Hellgren.

Skidfest i Hemus

Av NILS LUNDSTRÖM

MORA, söndag. En skidstafett med hela Dalarnas bästa ungdomar måste bli något särskilt. Och visst blev det så när UDM avgjordes på söndagen i den mjuka Hemusterrängen med en behaglig åskådartemperatur och härliga kämpatakter i spåren.

Det skiljde omkring 11 grder på lördags- och söndagstävlingarna. På slutet av stafetterna var det nämligen uppemot sju plusgrader på området — som lämpar sig utmärkt för dylika arrangemang. Skogen ger liksom atmosfär.

De yngsta åkarna — 11—12 år — började karausellen. Och här tog terrängkännarna — IFK Mora — omedelbart kommandot. De vann båda klasserna. Pojklaget bestod av Jonas Kjellmert, Hans-Ove Hansson och Stefan Lund. Liksom för flickorna i samma åldersgrupp blev det en klar totalseger för båda Moralagen med uppemot två minuter. Flicklaget bestod av Katrin Svensson, Maria Pihlström och Malin Brandt.

FALUN SPURTVANN

I nästa åldersgrupp — 13—14 år — vann Falu IK en spurtseger över Särna SK. I mål skiljde bara tre sekunder. Laget bestod av Mats Hedström, Niklas Jonsson och Magnus Andersson.

Bland flickorna vann Saxdalens IF säkert. Kanske mest genom Helen Gustavssons inspirerande åkning på slutsträckan. Övriga i laget: Marianne Hellgren och Anneli Bergström.

Lima IF tog klassen för 15—16-åringar med en minuts marginal. Mora hängde med bra till sista sträckan då "omöjliga" Karin Olofsson som väntat var för stark. Åsa Håkansson och Ann Lorentsson hette de övriga lagmedlemmarna i Lima.

STENQVIST-TAKTIK

Falu IK såg länge ut som segrare i klassen för 15—16-åringar. Men IFK Mora kom storartat på andra sträckan och slutmannen Mikael Stenqvist fick t o m tre sekunders ledning. Men Mikael körde med en framgångsrik taktik:

— Jag släppte helt enkelt fram Tomas Andersson och lade mig i "bakvattnet". Först strax före uppploppet gick jag upp och förbi. . . Moralaget innehöll också Jonas Danielsson och Ingemar Berling.

H17—20 körde femkilometersslingan två varv. Här bäddade Dala-Järnas Anders Perols redan på första sträckan för slutsegern. Han var nämligen över halvminuten snabbare än Örjan Persson, Lima. Jan Karlsson, Mora, drabbades av rena genomklappningen. Det hjälpte sedan föga att de två återstående Moragrabbarna vann sina sträckor — det blev ändå bara brons. Mats Andersson och Jonny Danielsson bidrog också till Malungsguldet.

Flickklassen bestod bara av fyra lag. Här var Malungs IF favoriter. Men laget kom utan ett par av sina bästa och då hjälpte det inte att duktiga Marie Gommel vann sista sträckan med dryga minuten. Segrade gjorde Säters IF med Anita Nygren, Yvonne Fransén och Britt Ehrnberg.

Ungdoms-DM i stafett

D 11—12: 1 IFK Mora Lag 1, 30.19, 2 Sundborn 32.12, 3 Älvdalen 33.47, 4 Malung 34.06, 5 Mora lag 2 34.07, 6 Rembo, 34.51, 7 Gagnef 34.59, 8 Hulån 35.11, 9 Mora lag 3 35.30, 10 Ornäs 38.49.

1:a sträckan 1 Katrin Svensson, Mora 10.20, 2 Camilla Gästas, Älvdalen 10.56, 3 Eva Haglund, Gagnef 11.09, 4 Marie-Louise Jonsson, Sundborn 11.18, 5 Ulrika Thors, Malung 11.21.

2:a sträckan: 1 Marie Pihlström, Mora 10.10, 2 Annelie Ristolainen 10.27, 3 Annica Johansson, Malung 11.07, 4 Terese Blom, Mora 2, 11.16, 5 Karin Jonsson, Hulån 11.28.

3:e sträckan: 1 Malin Brandt, Mora 9.49, 2 Ulrika Johansson, Sundborn, Kerstin Sandqvist, Mora 2, 10.27, 5 Katarina Karlsson, Rembo 10.58.

H 11—12: 1 Mora lag 28.40, 2 Falu IK 30.36, Ornäs 30.50, Mora lag 2 31.20,5 Orsa 31.36, 6 Svärdsjö 31.39, 7 Vansbro 31.59, Leksand 32.06, Malung 32.31, Älvdalen 32.40.

1:a 1 Jonas Kjellmert, Mora 9.53, 2 Thomas Nääs, Ornäs 10.29, 3 Lars Melin, Malung 10.44, 4 Per Andersson, Leksand 10.45, 5 Jakob Limby Orsa 10.46.

2:a 1 Hans-Ove Hansson, Mora 9.31, 2 Mikael Pettersson, Falun 9.50, 3 Mikael Johansson, Mora 2 10.12, 4 Tonny Söderström, Ornäs 10.20, 5 Jim Andersson, Vansbro 10.24.

D 13—14: 1 Saxdalen 29.17, 2 Mora lag 1 29.43, 3 Ornäs lag 1 30.05, 4 Lima 30.27, 5 Dala-Järna 31.11, 6 Gagnef 31.58, 7 Brovallen 32.20, 8 Mora lag 2 32.23, 9 Ornäs 32.52, 10 Domnarvet 33.09

1:a 1 Ingrid Westlund, Ornäs 10.02, 2 Maria Fridberg, Mora 10.07, 3 Liselott Backjanis, Lima 10.08, 4 Annika Boström, Gagnef 10.17, 5 Maria Gustavsson, Mora 2 10.44.

2:a 1 Annelie Bergström, Saxdalen 9.45, 2 Kristina Brykt, Mora 9.57, 3 Marianne Jansson, Gagnef 10.01, 4 Maria Strömberg, Dala-Järna 10.08, 5 Anna Gillström, Ornäs 10.16.

3:e 1 Helen Gustavsson, Saxdalen 8.47, 2 Marit Järnberg, Mora 9.39, 3 Therese Larsson, Ornäs 9.47, 4 Kristina Olsson, Lima 9.59, 5 Marie Belin, Brovallen 10.17.

H 13—14: 1 Falu IK 27.05, 2 Särna 27.08, 3 Malung lag 1 28.12, 4 Rembo lag 1 28.44, 5 Falu IK lag 2 29.00, 6 Bjursås 29.01, 7 Dala-Järna 29.02, 8 Kvarnsveden lag 2 29.38, 9 Mora lag 1 29.41

1:a 1 Mats Hedström, Falun 9.19, 2 Jan-Erik Bogg, Särna 9.34, 3 Björn Greisz, Falun 2 9.41, 4 Hans Westgren, Bjursås 9.46, 4 Håkan Nyström, Rembo och Per Lundkvist, Dala-Järna 9.51.

2:a 1 Magnus Stark, Särna 8.59, 2 Niklas Jonsson, Falun, 9.09, 3 Jonas Melin, Malung 9.19, 4 Robert Ryberg, Bjursås 9.31, 5 Niklas Liss-Larsson, Falu 2 9.32.

3:e 1 Urban Lindberg, Malung 8.29, 2 Håkan Nordbäck, Särna 8.35, 3 Magnus Andersson, Falun 8.37, 4 Dick Andersson, Vansbro 9.10, 5 Nicklas Westman, Rembo 9.26.

H 17—20: 1 Dala-Järna IK 1.32,45, 2 Lima IF 1.34,41, 3 IFK Mora lag 1 1.34,46, 4 Domnarvets GoIF lag 1 1.35,13, 5 IFK Mora lag 2 1.36,58, 6 Rembo IK 1.38,26, 7 Korsnäs IF lag 1 1.38,49, 8 Älvdalens IF 1.39,46, 9 Falu IK lag 1 1.40,23, 10 Brovallens IK 1.42,15, 11 Grängesbergs IFK 1.44, 11, 12 Domnarvets GoIF lag 2 1.51,22

1:a sträckan: 1 Anders Perols, Dala-Järna 31,01, 2 Örjan Persson, Lima 31.36, 3 Sven Hellsten, Domnarvet 32.27, 3 Roger Lindberg, Älvdalen 33.01, 4 Pär Lundmark, Grängesberg 33.09, 5 Christer Eriksson, Rembo 33.12,.

2:a sträckan: 1 Göran Hansson, Mora 29.53, 2 Mats Andersson, Dala-Järna 30.49, 3 Christer Ramström, Mora 2, 31.09, 4 Roland Enberg, Domnarvet 31.39, 5 Mats Moraéus, Lima 32.27.

3:e sträckan: Clas Eliasson, Mora 29.39, Patrik Turesson, Lima 30.38, 3 Jonny Danielsson, Dala-Järna 30.55, 4 Tor Almgren, Domnarvet 31.07, 5 Mikael Wilhelmsson, Korsnäs 31.29, 6 Jonas Orsen, Mora 31.34.

D 17—20: 1 Säters IF lag 1, 53.10, 2 IFK Mora lag 1, 54.27, 3 Malungs IF, 54.43, 4 IFK Mora lag, 55.53

1:a sträckan: 1 Anita Nygren, Säter 18.11, 2 Mari Andersson, Mora 18.34, 3 Anna-Maria Hermansson, Mora 19.27, 4 Karin Iredahl, Malung 19.27.

2:a sträckan: 1 Yvonne Franzén, Säter 17.24, 2 Elisabeth Gustavsson, Mora 18.05, 3 Lena Larsson, Malung 18.21, 4 Majt Eriksson, Mora 2 18.42.

3:e sträckan: 1 Marie Gommel, Malung 16.25, 2 Britt Ehrnberg, Säter 17.35, 3 Katarina Berling, Mora 2, 17.44, 4 Karin Jönsson, Mora 17.48.

Finalkväll i Björkås

1983

I samband med 24-timmarsloppet på skidor satte Björkåskorpen på lördagskvällen punkt för sina barnskidtävlingar, som i år omfattat tre deltävlingar och där resultaten från de två främsta räknades.

Avslutningen inleddes med att deltagarna tillsammans med föräldrar och ledare marscherade med facklor genom Björkås och upp till skidområdet.

Väl framme följde prisutdelning och där samtliga deltagare som fullföljt minst två tävlingar fick sin beskärda del av prisbordet.

Av klassegrarna var det endast Helen Gustavsson som saknades.

Men saxdalsflickan hade i högsta grad giltigt förfall då hon samma dag tog hem segern i Kalle-Anka-mästerskapet på skidor i Rättvik. En strålande insats som hon på söndagen följde upp med en kämpainsats i Dalarnas stafettlag.

Extra uppmärksammad på Björkås blev lilla Rebecka Wallin, 2 år, som trots sin ringa ålder tävlat med framgång och nu hyllades med ett par splitter nya skidor.

Slutresultat:

Pojkar f. 1975: 1. Anders Jansson, 2. Jörgen Larsson, 3. Andreas Andersson, 4. Mattias Scholin, 5. Jens Andersson, Magnus Willén.

Flickor f. 1975: 1. Anita Nordenström, 2. Sara Hellström, 3. Ann Dahlfors, 4. Sofia Rosin, Nina Andersson, 6. Eleonore Gerlström.

Pojkar f. 1973-74: 1. Mikael Furunäs, 2. Johan Hagberg, Fredrik Rehn, Tomas Hallkvist, 5. Jens Pettersson, 6. Johan Persson.

Flickor f. 1973-74: 1. Tove Bråthen, 2. Anna Sand, 3. Camilla Hedin, 4. Sigrid Nordli, 5. Mari Pettersson, 6. Mari Louise Vanninen.

Pojkar f. 1971-72: 1. Jörgen Bergström, Erik Sand, 3. Kenny Hedman, 4. John Larsson, 5. Magnus Persson, 6. Fredrik Gruvman.

Flickor f. 1971-72: 1. Linda Hellström, 2. Bodil Nordenström, 3. Charlotta Persson, 4. Anna Boström, Jargica Pavlic.

Pojkar f. 1969-70: 1. Jens Larsson, 2. Ronny Blomberg, 3. Styrbjörn Alander, Johan Alander, 5. Allan Eriksson, 6. Magnus Lindström.

Flickor f. 1969-70: 1. Helen Gustavsson, 2. Marianne Hellgren, 3. Annelie Bergström, Britt Mari Furunäs, 5. Ann Mari Dobos, 6. Anna Eriksson.

Segrare i Björkåskorpens poängtävling. Fr v Anders Jansson, Mikael Furunäs, Jens Larsson, Jörgen Bergström, Erik Sand, Tove Bråthen, Linda Hellström, Anita Nordenström.

1983

Arne t.v. och Seppo Vanninen, Saxdalens IF. Arne blev 1858 på 5.38.54 och Seppo 1890 på 5.39.40.

— Det här var mitt första Vasalopp och det värsta jag varit med om, menar Arne. Brodern Seppo körde Vasaloppet för femte gången och åkte Öppet Spår på tisdagen före "riktiga" Vasaloppet.

Lördagen den 29 januari 1983

HELEN SUVERÄN I VBM

Efter mycket om och men lyckades Ludvika FfI till sist genomföra årets VB-mästerskap på skidor för ungdom. I torsdags kväll kördes mästerskapen i svåråkta spår och blötföre vid elljusspåret i Grotfallet, Grängesberg.

70-talet ungdomar ställde upp i tävlingen, en mycket bra siffra om man ser till den dåliga snöträning ungdomarna har fått under den gångna vintern. Framgångsrikast i spåren blev inte oväntat Saxdalens duktiga skidåkare. Fyra segrar av åtta möjliga lyckades SIF-ungdomarna köra hem.

De övriga fyra VBM-titlarna delades mellan Ludvika Ffl 2, Sunnansjö och IFK Grängesberg. Anmärkningsvärt är dessutom att i tre av de klasser där Saxdalen tog hem guldet, blev det även dubbelseger, något som ytterligare understryker den fina skidverksamheten i den lilla föreningen!

Klart överlägsnast i tävlingen var inte oväntat Helen Gustavsson, SIF:s största skidlöfte på många år. 14-åriga Helen vann med nästan en hel minut före klubbkamraten Anneli Bergström, och passade samtidigt på att ta sin åttonde (!) raka seger den här säsongen. Det innebär att Helen fortfarande är obesegrad i klassen D 13-14, trots hårt tävlingsmotstånd!

— Jag har kunnat träna ganska gra trots snöbristen, säger Helen, vars stora mål är att försöka försvara sin titel från fjolårets ungdoms-SM.

— Årets SM går i början av mars i Piteå, och naturligtvis satsar jag på en ny seger, säger Helen, som verkligen har satt sig i respekt hos motståndarna med en strålande vinter — trots att snön har uteblivit!

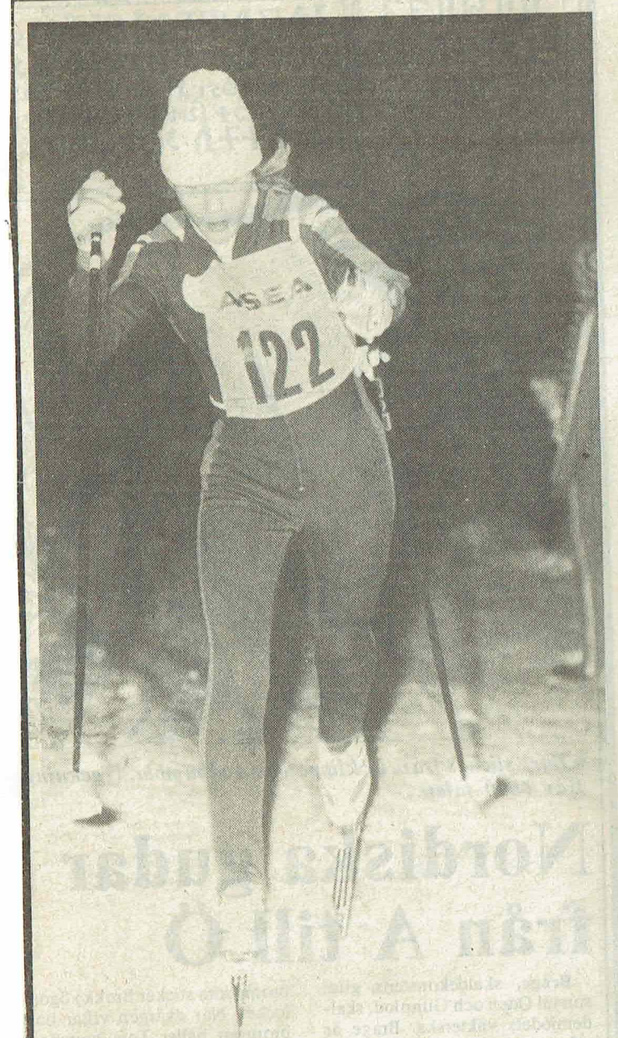

Ulrica Örnhagen, Ludvika FfI, vann övertygande klassen D 15-16 före klubbkamraten Carina Slotte. (Foto: Anders Abrahamsson)

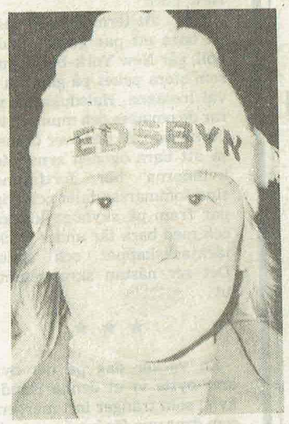

Saxdalens stora skidlöfte Helen Gustavsson var helt överlägsen i VBM i Grängesberg. Helen tog därmed sin åttonde raka seger den här säsongen! (Foto: Anders Abrahamsson)

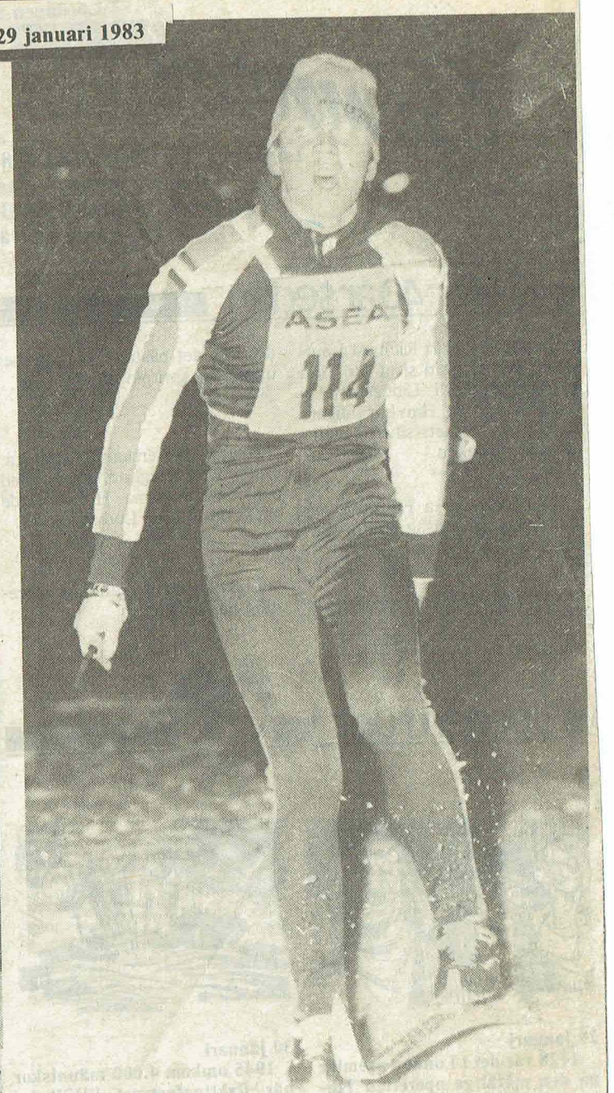

Ludvika FfI:s Johan Gard ger sitt yttersta i slutspurten av torsdagens VB-mästerskap. Den spurten räckte till en slutlig seger i klassen H 15-16. (Foto: Anders Abrahamsson)

Framgångsrik säsong över för Saxdalens IF

Fem SIF:are som hyllades vid avslutnigsfesten. Bakre raden frv Håkan Andersson, Conny Fridlund, Rolf Pålsson och Christer Fridlund. Längst fram Christina Eklund, Seppo Vanninen och Ingrid Jonsson. (Foto: Yvonne Åsell)

Saxdalens IF:s seniorer satte på lördagskvällen punkt för en framgångsrik säsong där fotbollslaget var hårsmånen från seriesegern.

Som vanligt var festligheterna förlagda till Folkets hus där 80-talet deltagare bla fick övervara de sedvanliga prisutdelningarna.

Uppmärksammade blev Christer Fridlund (bäste målskytt), Conny Fridlund (träningsflitigast), samt årets överraskning (ar) Lennart Kull och Anders Karlsson.

Vidare utdelades Bengt Eks minnespris till Håkan Andersson, sedan två år klubbens ledare och dessförinnan aktiv i ett 15-tal år.

Rolf Pålsson blev bäste SIF:are i Ljungåsrundan och vann således årets upplaga av Saxdalsklassikern.

Likaså uppmärksammades klubbmästarna Seppo Vanninen (skidor och terräng) samt Ingrid Jonsson (terräng).

Slutligen i den långa raden avtackades Christina Eklund efter lång och trogen tjänst som kassör.

Därmed är alltså det 59:e verksamhetsåret till ända. Det kommande jubileumsåret lär knappast bjuda på färre framgångar. Därtill borgar inte minst skidåkerskan Helen Gustavsson. Och vem vet vad fotbollslaget tänker hitta på...?

TRIVDES. Första gången 19-åringen rånade juvelerarbutiken i Chicago gick det bra. Han gav sig av med 440 dollar och meddelade att "Jag kommer tillbaka". Andra gången gick det också "bra". Det var när han höll sitt löfte 24 timmar senare och rånade samma butik på 950 dollar. "Vi ses", sade han, och den gången trodde butiksägaren honom. Så när han återkom för tredje gången var polisen larmad.

Tisdag 20 september 1983

Konstgjord sjö i Saxdalen

En konstgjord sjö i storleksordningen 8 hektar och med ett djup på fem—sex meter. Ett sånt ingrepp i naturen till Gatu och Väg AB göra i Saxdalen, där man i en ansökan till länsstyrelsens naturvårdsenhet önskar bryta runt en halv miljon kubikmeter grus under grundvattennivån.

Gatu och Väg AB som har grustag i Saxdalen, vill nu gå på djupet och inom ett område av cirka 8 hektar bryta en halv miljon kubikmeter grus. (Foto: Yvonne Åsell)

Det aktuella grustaget ligger väster om Saxdalen. Man har redan brutit cirka en halv miljon kubikmeter. Men nu vill man alltså gå djupare och bryta lika mycket till.

Innan länsstyrelsens naturvårdsenhet tar ställning så vill man ha till en utredning om brytningen, den befintliga grustäkten och framtida brytning av grus. Om företaget, som vill komma igång i området nästa sommar, får klartecken så kommer grusbrytningen i Saxdalen att bli den första i länet under grundvattennivån.

Efter länstyrelsens utredning får hälsovårdsnämnden i Ludvika kommun ärendet på remiss.

— Visst handlar det om ett stort ingrepp i naturen, säger hälsovårdschef Bror Wallin. Tidigare har samhället tagit sitt vatten strax intill. Den vattentäkten är dock nu ersatt av en ny. Det lär dock finnas någon privat brunn i området...

— Annars ligger platsen tämligen avsides.

Eftersom ärendet ännu inte hamnat på Bror Wallins bord vill han varken ta ställning till eller för markägaren Gatu och Vägs planer — som innebär att grusmassorna måste grävas upp ur sjön...

— Gatu och Vägs planer är en nyhet för oss, säger Gottfrid Persson, aktiv bla i Saxdalens s-förening. Men att bryta grus under grundvattennivån...? Det måste ju bli en sjö! Och därmed också ett stort ingrepp i naturen, med kanske rent av ytterligare konsekvenser?

Först när länsstyrelsen sagt sitt bollas frågan över till Ludvika kommun, som sedan ska "klacka" den tillbaka till Falun och länsstyrelsen för beslut.

Byalagstafetten avgjord!

Tisdag 22 februari 1983

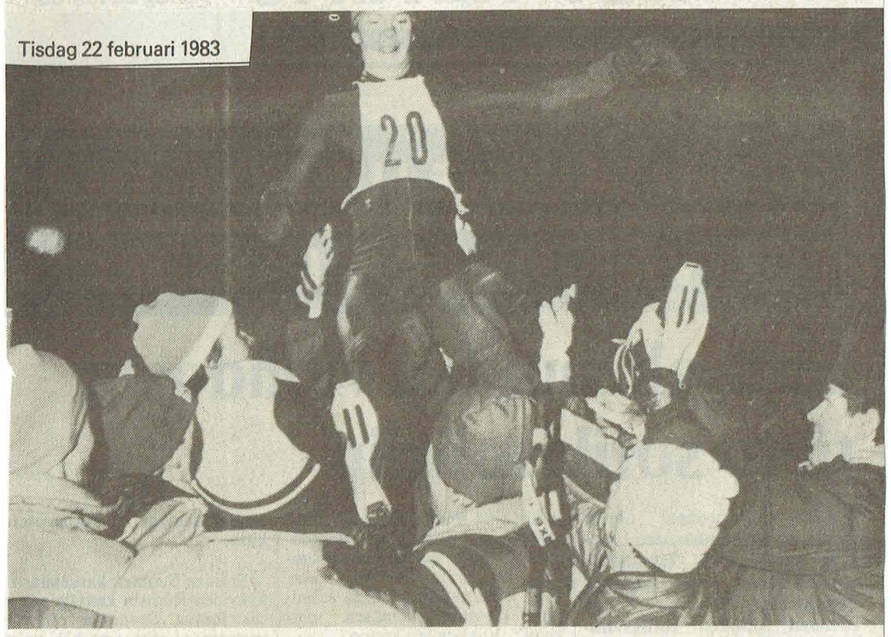

Den tionde byalagsstafetten på skidor avgjordes på måndagskvällen i Sunnansjö. Ett stort antal skidåkare fördelade på ett flertal lag fanns ute i de vita spåren och man upplevde den sanna skidglädjen.

Forts. från sid. 11

Skolmästerskap på skidor

I ett enastående väder och med utmärkta spår avgjorde i går Västra rektorsområdet sitt skolmästerskap på el.ljusslingan i Sunnansjö.

60 elever från skolorna i Fredriksberg, Saxdalen, Sunnansjö och Nyhammar åkte den välpreparerade banan.

Framgångsrikaste skolor blev Saxdalen och Nyhammar med tre segrar vardera, fredriksberg fick två, medan värdarna blev helt utan.

Efter loppet samlades deltagarna i den nya matsalen på Solgärdet för lunch och prisutdelning och där de tre främsta i respektive klass erhöll medaljer av tävlingsledningens Nils Malmsten och Rune Heij.

Senare kommer samtliga löpare som fullföljde loppet att få diplom, vilka utdelas klassvis.

Resultat. Årskurs 3:

Flickor (1,5 km): 1. Jenny Levin Ny 6.41, 2. Åsa Jacobsson Su 7.33, 3. Marie Lööf Ny 7.58, 4. Marie Eriksson Su 8.01, 5. Ulrika Hellsting Su 9.09, 6. Marie Berglund Ny 9.48, 7. Elisabeth Hedberg Su 9.49, 8. Nina Ludvigsson Ny 10.14, 9. Kristina Samuelsson Sa 10.30, 10. Karin Perols Ny 10.56, 11. Jessica Olsson Ny 11.43.

Pojkar (1,5 km): 1. Andreas Ågren Ny 5.24, 2. Johan Jakobsson Sa 5.38, 3. Fredrik Rehn Sa 5.49, 4. Fredrik Laritz Su 6.04, 5. Daniel Hultberg Su 6.51, 6. Patrik Andersson Ny 6.56, 7. Martin Andersson Su 7.20, 8. Patrik Jakobsson Ny 7.25, 9. Marcus Pettersson Ny 7.36, 10. Patrik Pahl Ny 7.37.

Årskurs 4:

Flickor (2,5 km): 1. Marie Gustavsson Sa 11.08, 2. Liselott Mononen F 11.09, 3. Jenny Borgström Su 11.39, 4. Åsa Holm Sa 12.03, 5. Marie Fredriksson Ny 12.09, 6. Jenny Grahn F 12.15, 7. Anna Flyckt Ny 13.16, 8. Christina Rundkvist Sa 13.27.

Pojkar (2,5 km): 1. Magnus Persson Sa 10.39, 2. Magnus Wallin Ny 10.42, 3. Anders Wiberg Ny 11.25, 4. Daniel Larsson Su 12.29, 5. Mattias Holmkvist Ny 13.07, 6. Per Forsberg Ny Fredrik Perols Ny 13.15, 8. Mikael Betti Su 13.17, 9. Jens Ekeblad Ny 13.24, 10. David Visfält Ny 14.11.

Årskurs 5:

Flickor (2,5 km): 1. Linda Jansson F 11.58, 2. Annelie Johansson Su 12.01.

Pojkar (2,5 km) 1. Erik Sand Sa 9.04, 2. Thomas Roininen Ny 9.50, 3. Johan Olofsson Su 9.59, 4. Björn Lundquist F 10.01, 5. Peter Ågren Ny 10.06, 6. Mikael Andersson Ny 10.31, 7. Bert Levin F 14.09.

Årskurs 6:

Flickor (2,5 km): 1. Lillemor Björk F 12.48.

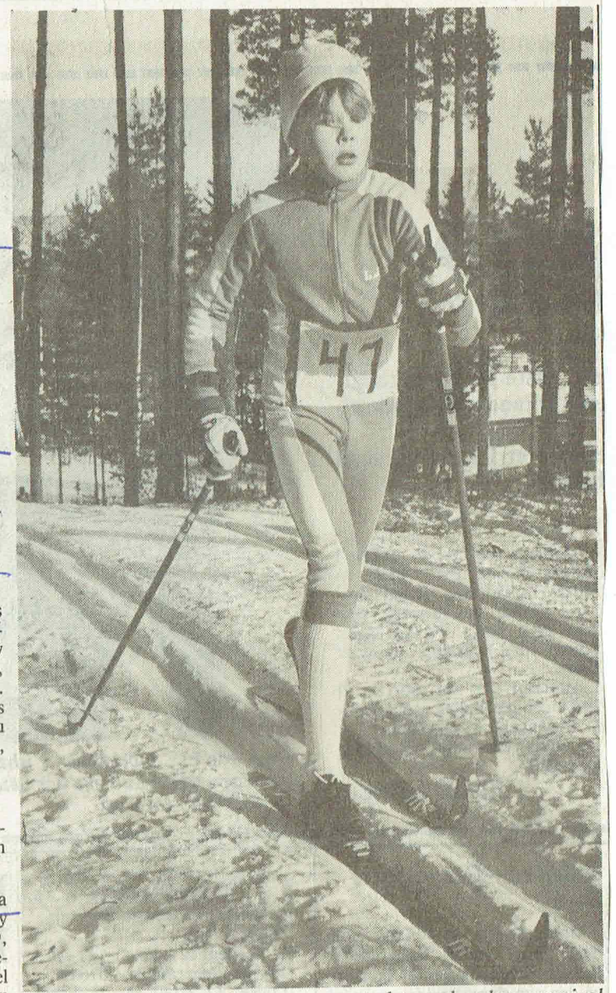

Linda Jansson, Fredriksberg, vann med tre sekunders marginal flickornas årsklass 5.

Pojkar (2,5 km): 1. Robert Mattsson Ny 9.06, 2. Lars Magnusson Fr 9.33, 3. Mats Lööf Ny 9.56, 4. Johan Levin Ny 10.44, 5. Kent Åberg Su 14.19.

Kyrkklockorna har tystnat i väntan på klockstapel

1983

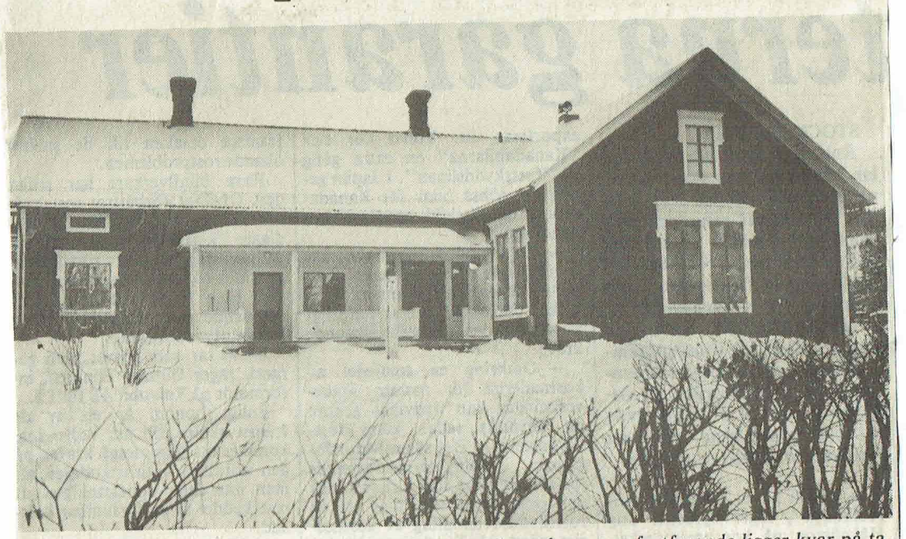

Grangärdes kyrkklockor har för alltid tystnat i dessa högtalare, som fortfarande ligger kvar på taket till kapellet i Saxdalen. Dels har man fått släppa till utrymme för ett nytt pannrum, där bandspelaren tidigare förvarades, dels började banden föra mer ovsäen än klockspel.

Grangärdes kyrkklockor har tystnad i Saxdalen! Visserligen ligger ännu de båda högtalarna kvar på skorstenen till den byggnad som innehåller både skolmatsal och kapell men någon klockringning förekommer inte längre.

Dels har man blivit av med det utrymme där själva bandspelaren förvarades, dels började banden bli slitna och det blev mera oväsen än klockspel som gick ut i etern.

— Den här tekniken lär aldrig komma att användas någon mer gång i Saxdalen, säger kyrkvärden Britta Trygg. Som liksom många andra saxdalsbor hoppas att de gamla planerna om en klockstapel nu ska kunna realiseras.

En fråga som egentligen lär ha väckts redan på 50-talet men som främst av ekonomiska skäl aldrig fullföljts.

En del pengar har under årens lopp också blivit avsatta. Hur mycket det totalt rör sig om vet inte Britta Trygg. Men bara vid julottan för en knapp månad sedan kunde man i samband med kollekten, som gick oavkortat till klockstapel-projektet, tillföra ytterligare 376 kronor.

Enligt kontraktsprost Gösta Dahlsten är det inte enbart bristen av ekonomiska medel som stoppat tillkomsten av en klockstapel. Snarare är det de oklara ägarförhållanden som rått och råder kring den mark som kapellet i Saxdalen vilar på och de närmaste ytorna däromkring, oklarheter som Dahlsten hoppas ska komma betydligt närmare en slutlig lösning de första dagarna i februari månad då han som kyrkorådets representant kommer att träffa berörd personal från Ludvika kommun.

— Så länge vi inte med säkerhet vet vem som äger den aktuella marken har vi inte heller kunnat agera aktivt, menar grangärdeprosten.

Dahlsten hoppas dock att (upp)lösningen av den närmast pikanta situationen vem av kyrkan eller kommunen som rår om härligheten ska bli till "allas bästa".

Utan att föregå några beslut torde då saxdalsborna, enligt Dahlsten, kunna räkna med både klockstapel och annan kyrklig utsmyckning.

1984

SIF-ungdomar på partaj

Saxdalens IF höll på fredagskvällen ett stort avslutningspartaj för alla sina duktiga ungdomar i Folkets hus.

I vanlig ordning delades massor av priser ut och programmet innehöll också bingo och (förstås) saft och bullar.

Som synes var uppslutningen närmast total och enligt uppgift ska 81 flickor och pojkar finnas med på bilden. Det är bara att räkna. . . (Foto: Yvonne Åsell).

Norra skolan ”krossade” Västra och Saxdalen. . . 1984

Målglada Norra skolan som utan minsta besvär gick vidare i den riksomfattande bandycupen för skollag. Bakre raden fr v: Annelie Rajala, Maria Andersson, Sven-Gunnar Hellgren, Fredrik Erlandsson, Patrik Dobos, Stefan Pettersson, Nicklas Hellberg. Främre raden: Mikael Danielsson, Anna Broström, Thomas Johansson och Björn Karlsson. Liggande längst fram målvakten John Eriksson.

Eleverna på Norra skolan i Grängesberg var helt överlägsna sina motståndare när den första omgången i den riksomfattande ICA-cupen i bandy för skollag i årskurs 5 på tisdagen startade upp med två matcher på Grängesvallen.

Först vann Norra skolan över Västra skolan med 7—0 för att i den andra matchen sedan mer eller mindre ”krossa” sina jämnåriga från Saxdalen.

Den matchen slutade nämligen hela 25—0. Ändå valde man att korta av matchtiden från 2x20 minuter till 2x15 minuter, då det rådde ett mycket ymnigt snöfall.

Norra skolan som bor bara ett stenkast från idrottsplatsen, var vida överlägsna sina motståndare. Saxdalen med betydligt sämre träningsmöjligheter, förtjänar trots allt en honnör för att man aldrig gav tappt.

I målfesten mot Saxdalen noterades två tio-målsskyttar i Mikael Danielsson och Stefan Pettersson. Den senare gjorde även fyra mål i mötet med Västra skolan och blev därmed något av målkung.

Närmast på tur — i Grängesberg sponsras turneringen av Gruvhallen — står ett möte med en skola i Nora. Även den matchen kommer att spelas i Grängesberg. Exakt när är ännu inte bestämt men enligt Timo Lahti som sköter ungdomsbandyn i gruvsamhället på dagtid — AMS-anställd som kanslist åt bandyklubben — så ”lutar det åt” nästa vecka.

Följande antecknade sig i de båda målprotokollen: Norra skolan — Västra skolan 7—0: Stefan Pettersson 4, Thomas Johansson 2, Lars-Gunnar Hellgren 1. Norra skolan — Saxdalen 25—0: Mikael Danielsson 10, Stefan Pettersson 10, Thomas Johansson 2, Maria Gustavsson 1, Björn Karlsson 1 och Lars-Gunnar Hellgren 1.

Boliden Mineral har gått sämre än väntat

— men tror -84 ska gå bättre

Boliden Minerals gruva i Svärdsjö gick med fyra miljoner i förlust under 1983. Detta och att produktionen i Saxberget blev betydligt mindre än väntat, gav verksamheten i Ludvika kommun 5,5 miljoner lägre vinst än beräknat.

I förrgår offentliggjordes Boliden Minerals bokslut för 1983. Det visade på den rekordstora vinsten 344 miljoner kronor. Några detaljer om resultatet i Saxberget och Svärdsjö ville man dock inte avslöja, med motiveringen att de anställda först skulle informeras.

Igår kunde dock platschefen för Saxberget och Svärdsjö, Raivo Maripuu, berätta att gruvorna bara gett 1,5 miljoner i vinst, mot beräknade sju.

Orsaken är till stor del problem med driften i Svärdsjö. Under 1983 fattades beslutet att återuppta brytningen där, och enligt de första planerna skulle den första malmen tas upp vid halvårsskiftet, men av olika anledningar försenades starten och först under de tre sista månaderna gav gruvan avkastning. Årsproduktionen stannade nu vid 12.000 ton malm, mot 20.000 beräknat, vilket gjorde att det förväntade nollresultatet i stället blev en mångmiljonförlust.

Problem i Saxberget

Även i Saxberget har man haft problem med produktionen, som blev 10.000 ton mindre än beräknat, eller 124.000 ton. Detta ledde till en till fyramiljonersförlust. Dessutom har processtekniska bekymmer lett till att silverproduktionen minskat, vilket kostat Boliden ca två miljoner kronor.

Sammantaget ger detta runt tio miljoner mindre intäkter än beräknat. Samtidigt har dock oväntat höga mineralpriser gjort att gruvorna fått tillbaka runt tre miljoner kronor, vilket förmodligen räddat dem från en förlust på ca en miljon.

Inte nöjd

Platschefen Maripuu är långt ifrån nöjd med förra årets resultat.

— Det borde ha varit betydligt bättre, men tyvärr lyckades vi varken få igång produktionen i Svärdsjö i tid eller uppnå ett bra resultat i Saxberget.

Inför 1984 är han dock optimist, och han uppger att det inte blir fråga om några nedskärningar i personalen på grund av det dåliga fjolårsresultatet.

— I stället kommer vi att satsa ännu tuffare och höjer produktionsmålet till 140.000 ton malm i Saxberget och 30.000 ton i Svärdsjö, säger han och tillägger:

— Att vinsten blev så liten förra året, betydligt mindre än tidigare år, beror på att vi kom in i en brytningsfas med svåra bergförhållanden. Nu hoppas vi att igen kunna ta upp mycket malm.

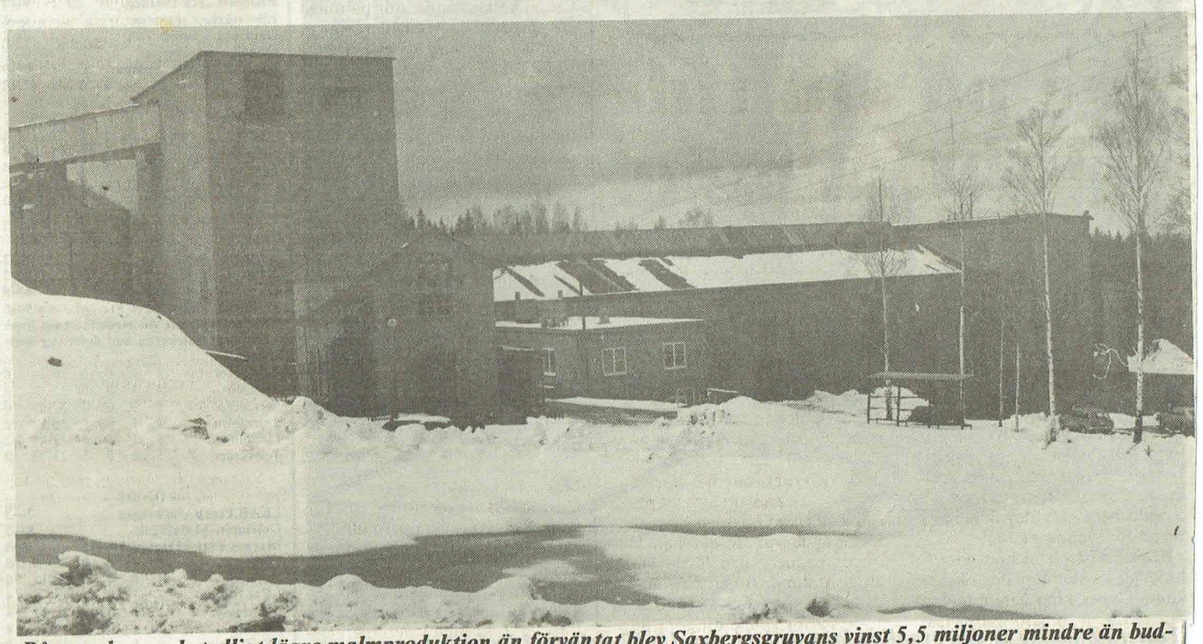

På grund av en betydligt lägre malmproduktion än förväntat blev Saxbergsgruvans vinst 5,5 miljoner mindre än budgeterat.

Några nyanställningar blir det inte. Personalstyrkan på 120 anställda i Saxberget och 15 i Svärsjö kommer att hållas konstant.

— I princip kan man säga att vi återanställer när någon slutar, men naturligtvis blir det först en omprövning av bemanningen, säger Maripuu.

Däremot kommer Boliden Mineral att satsa pengar på maskininvesteringar och brytning längre ner under jorden. Totalt rör det sig om ca sex miljoner.

Svärdsjö kan omprövas

Beträffande Saxberget är Maripuu ganska övertygad om ett bättre resultat 1984. Svärdsjö ser han däremot som ett klart orosmoment.

— I första hand hoppas vi på ett nollresultat i år. Sedan måste Svärdsjö börja ge vinst, säger han och fortsätter:

— De ursprungliga planerna var att driva gruvan till och med 1986, och de två sista åren skall ge vinst. Om det visar sig att resultaten 1984 blir väldigt dåliga måste vi ompröva driften.

Han tillägger dock att om resultaten visar sig bli bra kan malmbrytningen pågå betydligt längre än beräknat.

— När vi en gång är där skall vi naturligtvis fortsätta så länge det går.

Ett problem för Boliden mineral är de väldigt instabila mineralpriserna, som just nu verkar vara på väg ner. Ekonomichefen på huvudkontoret i Skellefteå, Lars-Erik Johansson, tror därför på ett klart sämre resultat för hela företaget under 1984. På grund av att kurserna är mycket instabila menar han att det är meningslöst att försöka sia om hur dåligt resultatet blir. Det är något som gruvorna i Saxberget och Svärdsjö klarar sig ganska helskinnade ifrån.

— Två tredjedelar av vår produktion är zink, och den metallen är av olika anledningar ganska okänslig för prisstörningar, mycket beroende på att vi inte säljer till Londonbörsens priser. Det är också den enda metall som gått upp i pris den senaste tiden, säger han och tillägger:

— Så vi kan komma att klara oss bättre än de flesta av koncernens gruvor det här året.

Bolidens ekonomichef hoppas också på ett bra år för Ludvikas gruvor och han vill inte lasta någon för 1983 års resultat.

— Det är bara så att gruvdrift aldrig kan planeras 100 procentigt. Ibland stöter man på svårigheter, och det är rent önsketänkande att tro att alla våra 16 gruvor alltid skall gå bra.

Mikael Törnwall

Här töms 8 ton kalk i Olsjön

— Slangen rymmer faktiskt åtta ton kalk och vatten så det är en ansenlig vikt som ligger där på botten.

Leif Ceder i firman LC Kalkkonsult är mannen som tillsammans med sin medhjälpare Mikael Kilman sköter kalkningen av ett antal mindre sjöar i Ludvika kommun.

För att komma till rätta med försurningsproblematiken kalkas det i stor skala i vårt land.

I juni i år ansökte Sunnansjö skifteslag om statsbidrag för att få kalka Olsjön. Eftersom kalkningen ändå pågick i stor skala skyndade länsstyrelsen på beslutet och redan i tisdags kalkades sjön.

Olsjön är en ganska liten sjö men ändå gick det åt omkring 100 ton kalk och kostnaden för kalkningen gick på cirka 37.000 kronor. Av den summan får skifteslaget betala 15 procent. Resten utbetalas i statsbidrag.

Grundgående båt

När en större sjö ska kalkas brukar en färjeliknande grundgående båt användas, men på mindre sjöar typ Olsjön är det inte görligt att sätta den båten i sjön.

Firman Mark- och vattenvård, Movab, och dess entreprenör LC Kalkkonsult använder sig av en annan metod när mindre sjöar ska kalkas.

Så nära sjön som möjligt placeras en släpvagn. På vagnen finns en stor behållare och i den tömmer lastbilarna kalken som transporteras från Cementa i Köping.

En pump tar upp sjövatten till vagnen och kalken blandas upp. Från vagnen och bland kärlet dras en gigantisk slang ut i sjön och i änden på slangen sitter ett munstycke som är fäst vid en flotte. Kalken "skruvas" ut i slangen som ligger på botten utom de sista trehundra meterna. På den sträckan hålls slangen rörlig med hjälp av en flytslang, som alltså är luftfylld.

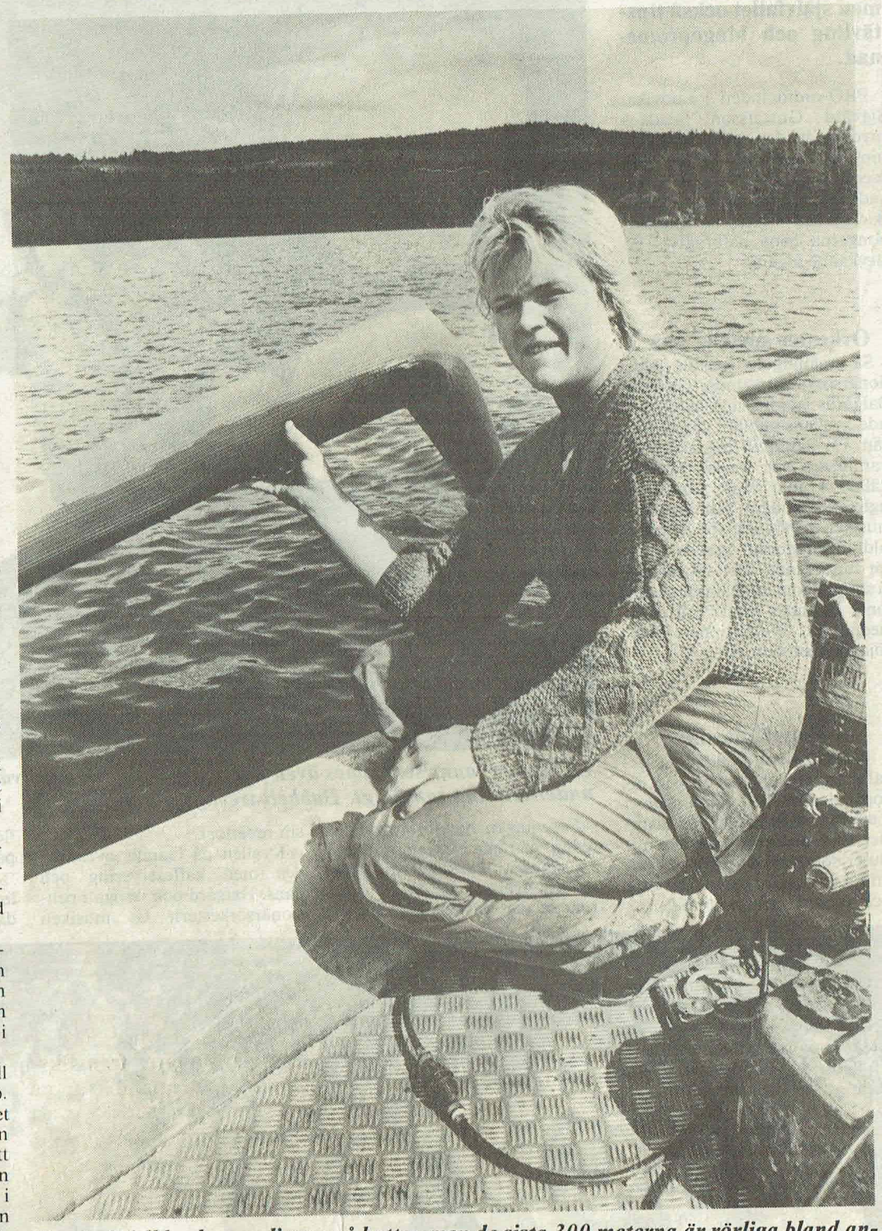

Den kalkfyllda slangen ligger på botten men de sista 300 meterna är rörliga bland annat med hjälp av denna flytslang som är fylld med luft och hjälper till att lyfta kalkslangen från sjöbotten. Mikael Kilman sköter arbetet till sjöss.

Tre långtradare

Trots att Olsjön är en liten sjö krävdes det tre 24-meters långtradare för att transportera kalken.

— Här vid Olsjön är det nästan idealiskt. Ibland kan vi hålla på i timmar för att ta oss ner till sjön med slangen och sedan kanske vi klarar av kalkningen på en kvart, säger Leif Ceder.

Ar det svårt att ta sig ner med slangen kan det också vara besvärligt för de stora långtradarekipagen att hitta något ställe att vända. Det är ingen avundsvärd uppgift att backa en 24-meters bil åtskilliga kilometer.

Slangen som används är av gigantiska mått. Den är hela tre kilometer lång och priset per meter för slangen i inköp är heller inte småpotatis, 120 kronor per meter.

Flotte

Leif Ceder har själv byggt den specialbyggda pontonbåt av metall som används för att dra runt den flotte där slangen mynnar i ett munstycke. Den lilla båten har en motor på 30 hästkrafter, men det är i minsta laget.

Mikael Kilman kör båten och är den som mer handgripligt sköter kalkningen. Leif och Mikael står i kontakt med varandra via en kommunikationsradio. Mikael kommer in till land när kalken är slut och nästa lastbil ännu inte hunnit komma intill vagnen med vattenblandaren. När slangen ska tömmas vid arbetets slut måste tryckluft användas.

Det är frågan om att kalka ett dussintal sjöar med den här metoden i Ludvika kommun. I förra veckan kalkades Bresjön och nästa vatten som står på tur är Djuptjärn utanför Håksberg.

Text: Karin Rosencrantz -Bergdahl
Foto: Per-Magnus Bengtsson

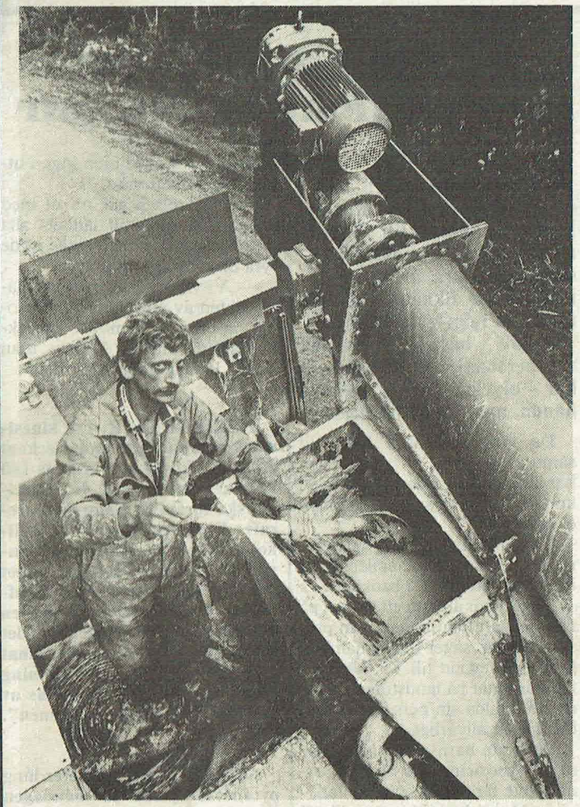

Leif Ceder sköter uppblandningen av kalk och sjövatten. På en dag blandas och sprids 100 ton kalk. Det krävs tre stycken 24 meter långa lastbilar för att transportera den mängden.

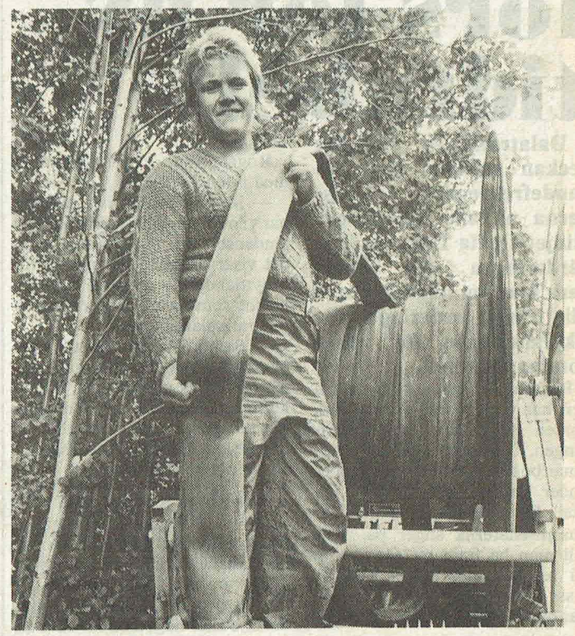

Slangen som används vid kalkningen är av gigantiska mått. Mikael Kilman visar upp en av slangens 3 000 (!) meter. Kostnaden för en meter slang är 120 kronor så det är inte lite pengar som ligger på sjöns botten vid kalkningen.

Torsdagen den 8 november 1984

Saxdalens IF 60 år:

Einar har varit med hela tiden

Den 27 april 1924 bildades idrottsföreningen Rävåla IF. Nu på lördag firar Saxdalens IF sitt 60-års jubileum med en tillställning i Saxdalens Folkets hus. En verklig festkväll där Bengt-Emil Jonsson fungerar som programvärd. "Här är ditt liv — 60 år med SIF" är rubriken.

Vid festligheterna kommer det att delas ut priser till gamla trogna medlemmar. En av de allra äldsta medlemmarna är Einar Danielsson, 81.

Einar spelade med i det allra första fotbollslaget. Premiärmatchen begick Einar och kompani den 25 maj 1924 då man mötte Stora Hagen från Grängesberg. 2—2 slutade matchen.

Einar spelade center. Andra lirare i elvan var Rickard Karlsson, 72 och framlidna Einar Haag, Elis Runnberg, Gustav Karlström och Klas Danielsson, för att ta några exempel.

Fotboll har alltid varit den dominerande idrotten inom SIF. Einar Danielsson och Rickard Karlsson fanns med i laget fram till 1934. Åren 1934—1936 tvingades SIF göra ett uppehåll med seriespelet på grund av svårigheter att få ihop ett lag i de dåliga tider som då rådde.

Från 1937 och till 1945 spelade laget i något som hette Dalaserien klass I. 1945 vann man denna serie och gick upp i Elitserien. På den tiden bestod underlaget på fotbollsplanen av lös sand.

Spel på sand gick inte för sig i Elitserien. Under den ettåriga sejouren i "eliten" fick laget därför spela sina hemmamatcher i Blötberget.

sion 6. 1959 spelades en direkt avgörande seriefinal mot Östansbo. SIF vann med 2—1 och gick upp i division 5. Sedan dess har laget aldrig spelat i någon lägre division.

900 rekordet

60-talet var ett fint decennium för saxdalsfotbollen. 1962 vann man lilla DM och 1965 blev det serieseger i division 5. I fyran skrapade laget ihop 19 poäng — en futtig poäng från att hänga kvar i den serien.

1969 var det ytterst nära en come-back i division 4. Sista matchen mot Ludvika Ffl skulle avgöra. En rekordpublik på 900 personer hade hittat till Furuliden. 0—0 slutade matchen, vilket innebar att ludvikalaget tog steget upp i fyran.

1976 gick SIF åter upp i division 4. Men även i den här turen blev det bara en ett-årig tillvaro i den högre serien.

Trogen åskådare

Den som kanske vet mest om Saxdals-fotbollens utveckling från starten 1924 är Einar Danielsson.

— Jag har tittat på nästan varenda hemmamatch genom åren, berättar han.

Skidsektionen är en annan livskraftig avdelning inom SIF. Vintersporten började utövas på allvar 1927 då man också arrangerade den första skidtävlingen. Det var ett landsvägslopp Rävvåla—Abborrberg tur och retur med Valter Jansson som segrare.

Från mitten av 50-talet och ett tiotal år framöver förde skidsektionen en ganska tynande tillvaro. Men på senare år har verksamheten blommat upp på allvar, mycket tack vare fina ledarinsatser signerade Rune Heij, Bo Gustavsson och Olle Rehn.

Framförallt har det satsats hårt på ungdomssidan. Satsningen betalade sig 1982 då Helen Gustavsson vann ungdoms-SM i Borås.

Saxdalens fotbollselva som den tedde sig i 1930 års upplaga. Bakre raden från vänster: Elis Runnberg, Gösta Rosén, Sixten Örnqvist, Einar Danielsson, Herbert Ek, Einar Haag, Martin Andersson, Tage Örnqvist, Klas Rosén, Einar Heed och Harald Jakobsson.

har en kort historia i Saxdalen. På 1930- och 40-talen spelade man på Saxens is.

Men det är alltså fotbollen och skidorna som har varit de dominerande idrottsgrenarna och det är väl också de två grenarna som har framtiden för sig i denna förening som i dag har 520 medlemmar.

Under årens lopp har det tagits en hel del bilder som förknippas med SIF. Några av dem visas vid en utställning i Folkets hus i samband med lördagens festligheter. Gamla böcker med tidningsklipp finns också till beskådande.

Nypremiär i "sjuan"

Åren 1947—1952 fick fotbollen vila på nytt. Nu för att planen skulle läggas om och besås med gräs. I augusti 1952 spelades den första seriematchen på den nya planen som av Gottfrid Persson döpts till Furuliden. Det var en match i division 7 där IFK Ludvika besegrades med 6—3.

1954 avancerade laget till divi-

Kort glansperiod

Tennis står också på föreningens program. Allt sedan 1968 har det hållits klubbmästerskap i den vita sporten. Klubben har tillgång till en förnämlig bana vid Furuliden.

Friidrotten fanns representerad redan vid föreningens bildande. 1927 fanns i medlemsmatrikeln ett par erkänt duktiga diskuskastare, nämligen Erik Jansson och Gunnar Eriksson.

Den fria idrotten handlar i övrigt om en kort, framgångsrik period i början av 60-talet. 1961 bildades en speciell friidrottssektion. 1962 vann SIF i överlägsen stil distriktstrean i Dalarna. Två framstående friidrottare var Ragnar Wilhelmsson som hoppade 6.72 i längd, och sprintern Sune Danielsson med tiden 11,4 som rekord på 100 meter.

Sålde till Abborrberg

Orientering togs upp som idrottsgren år 1941. Den aktiva perioden sträckte sig till mitten av 40-talet. Åren 1960—1962 var en ny orienteringsperiod i Saxdalen, men sedan dess har orienteringssporten fört en törnrosatillvaro i Saxdalen.

Åren 1949—1959 spelades det ishockey i byn. Planen var belägen vid det så kallade "slamhavet" vid sjön Saxens strand. 1962 fick man klart med en ny ishockeyrink vid skolan.

Många fina spelare fostrades i klubben. Dessa värvades efter hand av etablerade föreningar och i slutet av 60-talet tvingades man sälja den egenhändigt tillverkade sargen till Abborrberg (!) för 400 kronor.

Bandy på sjön

Bandy är en annan sport som

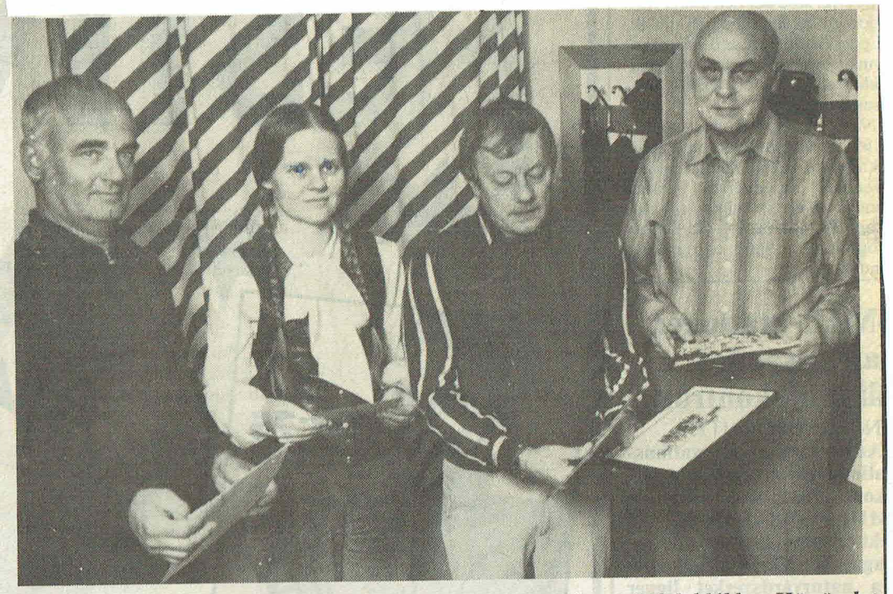

Under Saxdalens IF:s 60-åriga tillvaro har det förstås tagits en hel del bilder. Här är det Nils Jakobsson, Gunvor Jakobsson, Rune Heij och Nils H Jakobsson som studerar några gamla bilder. I samband med lördagens festarrangemang i Folkets hus kommer det att ordnas med en utställning av gamla bilder.

Rickard Karlsson, 77 och Einar Danielsson, 81, var med och spelade fotboll för Saxdalens IF, eller Rävåla IF som det hette på den tiden, redan 1924.

Saxdalens IF:s framgångsrika friidrottslag från 1963. Stående fr.v: ledaren Rune Karlsson, Vesa Hartikainen, Per-Åke Holst, Lasse Persson, Don Lundkvist, Karl-Göran Runnberg, Markku Hartikainen, Bertil Johansson. Sittande fr.v: Ronny Norrman, Sven-Anders Persson, Sune Danielsson, Ragnar Wilhelmsson.

Anställda protesterar:

Rena 1800-talet vid Skarps i Saxdalen

Nu kan inte Ingrid Hansson och Barbro Karlsson tiga längre om förhållandena vid Skarps AB i Saxdalen, där de båda är anställda:

— Företagsledningen behandlar oss som om det vore 1800-tal här i landet!

Ingrid Hansson, 48, blev omplacerad efter att ha protesterat mot företagsledarens sätt att agera. Något riktigt besked om anledningen till omplaceringen från paketering till varumottagning och utskicket av varor har hon inte fått:

— Företagsledningen säger att jag inte kunde sköta jobbet därför att jag såg för dåligt. Men jag har haft samma syn sedan jag var nio år!

När hennes arbetskamrat Barbro Karlsson som arbetar på kontoret protesterade mot behandlingen av Ingrid så kom också hon i onåd hos företagsledningen:

— Först ringde de hem till mig en kväll och erbjöd sig att betala för att jag skulle sluta. Man ville bli av med mig för att jag ''agerat'', sa de. Jag skulle få tre månadslöner för att gå, men jag vägrade. Till saken hör att jag skall ha fyra månadslöner om jag måste gå...

Måste hon gå?

— Senare har jag hört att jag inte kan vara kvar p g a ''arbetsbrist''. Vad som gäller i dag vet jag faktiskt inte, säger Barbro Karlsson.

De är upprörda över företagsledningens metoder. Men de är egentligen inte förvånade, för ledningen har aldrig gått att diskutera med, menar de båda:

Måste lämna facket

— En förutsättning för att jag skulle få börja arbeta hos dem var att jag gick ur facket, säger Ingrid, som började arbeta hos Skarps 1982 när företaget byggdes upp. Den första tiden paketerade hon varor i familjen Skarps sovrum.

— Vad som egentligen utlöste det här var att Alf Carlsson maken till företagets ägare, ringde upp mig en söndagskväll, sista dagen efter en längre sjukskrivningsperiode. Han sade att jag inte skulle få paketera mer.

— När jag frågade varför kunde han inte ge något besked. Semesterersättning utgår med 12 % på intjänad lön. Semesterersättning utbetalas per den 30 juni varje år.

§6 F förbinder sig att teckna tjänstegruppliv försäkring i Förenade Liv.

§7 Vid uppsägning frpn L:s sida gäller en uppsägningstid av 1 månad.

Vid uppsägning från F gäller följande;
Vid minskade arbetsuppgifter av den art att att anställningen ej kan fortsätta säges kontraktet upp med en uppsägningstid av 1 månad.

§8 Ändringar och tillägg till denna överenskommelse skall skriftligen godkännas av båda parter för att äga giltighet.

§9 L förbinder sig härmed enligt detta kontrakt till följande;

§9a L förbinder sig att arbeta den tid arbetet kräver. Finns inga arbetsuppgifter skall L frånvara från arbetet.
De dagar arbetet kräver flera timmar förbinder sig L att stanna den tid det kräver.

Detta avtal ville Skarps AB i Saxdalen att Ingrid Hansson skulle underteckna. ''Rena 1800-talsmetoder'', säger Handels ombudsman Aina Göransson och kvinnorna instämmer.

man att hon skall acceptera en månads uppsägningstid. Lagen säger sex månader. Vidare skulle Ingrid förbinda sig att ''arbeta den tid arbetet kräver. Finns inga arbetsuppgifter skall hon frånvara från arbetet'', står det i kontraktsförslaget, som Ingrid vägrat skriva under.

Ändå är Ingrid den enda, vad kvinnorna vet, som överhuvudtaget fått ett papper som säger något om anställningsförhållandena:

— De anställda utnyttjas långt utanför vad sedvanliga avtal tillåter, hävdar Barbro Karlsson.

Teckna kollektivavtal

När Ingrid fick besked om omplaceringen till lagret så gick hon åter med i facket. Det var i december. Och därefter begärde Ingrid hos Handelsanställdas förbund att företaget skulle ombes teckna kollektivavtal.

— Först när det tredje påminnelsebrevet skulle gå kunde jag förmå dem att skriva på. Det uppger Handels ombudsman Aina Göransson för LT.

Kollektivavtalet undertecknades i måndags. Nu antyds att Ingrid skall återupptas i gemenskapen på arbetsplatsen. Men Barbro, som stött Ingrid under den svåra tiden, har fortfarande inte fått något annat besked än att det är arbetsbrist:

— Konstigt, med tanke på att man senast i januari anställde ännu en person, säger Barbro Karlsson.

HTF:s avtal

Hennes jobb går under Handelstjänstemannaförbundets (HTF) avtalsområde. Hon är nybliven medlem i förbundet, som nu i brev till företagen begär att kollektivavtal tecknas också på HTF-området.

HTF-ombudsmannen Göran Olsson i Gävle äger:

— Jag kan inte i sak uttala mig om läget på företaget, men det verkar inte stå värst bra till.

Nu är också vissa av företagets försäljare på krigsstigen. Det finns sex stationerade runt om i landet. Nils Olof Bengtsson i Jönköping säger:

För låga löner

— Jag kommer att kräva kollektivavtal också för mitt avtalsområde. I dag har vi långt under marknadsmässiga löner!

Bengtsson anställdes i januari i år. När folk söktes annonserade företaget att kollektivavtal fanns:

— Men icke, säger Nils Olof Bengtsson. Man lurades av annonsen.

— Ett företag som sköter sina anställda på det här sättet kan inte växa sig större. Att försöka smita undan sitt ansvar och lagar och avtal straffar sig i längden, menar han.

— Vi går helt på provisionslön. Men man vill inte att de varor som vi säljer på telefonorder eller mässor skall ge provision, exemplifierar Bengtsson för LT.

— Löser sig inte det här snart nog så kommer inte jag att sälja fler varor för Skarps. Att åka runt från morgon till sen kväll utan riktig bilersättning, utan traktamenten osv är inte lönt.

LT sökte under onsdagseftermiddagen företagets ägare, Skarp Mona Carlsson för en kommentar. Tid för intervju avtalades, men väl på företaget nåddes LT av beskedet att hon inte var anträffbar. LT försöker nu få kommentarer från Skarps inför lördagens Ludvika Tidning.

Foto:
PETER OHLSSON
Text:
STIG PERSSON

— Jag tror att företagsledningen fick ett horn i sidan på mig när jag påtalade hur de agerar mot oss anställda. Det var nog därför man ville omplacera mig. Och slavkontraktet skriver jag aldrig under! Det säger Ingrid Hansson på Skarps AB.

— Jag ger mig inte förrän Ingrid Hansson fått sin rätt! Det säger Barbro Karlsson, anställd på kontoret hos Skarps AB i Saxdalen. Barbro uppger att hon fått besked om att hon måste sluta p g a ''arbetsbrist'': — Man vill få bort mig för att jag hjälpte Ingrid, säger Barbro.

Inga besked

Under de där dagarna fick Ingrid inget att göra. Hon letade själv arbetsuppgifter, men i lagret fick hon inte vara. Det sades att hon paketerat varor fel p g a dålig syn. Men några belägg för hur omfattande fel hon gjort har företaget inte framlagt, enligt Ingrid.

— Jag blev utfrusen av företagsledningen och de flesta av arbetskamraterna. Men Barbro ställde upp på min sida och hade hon inte gjort det så vet jag inte hur det hade gått för mig...

Barbro nickar instämmande:

— De anställda försöker man splittra och skrämma till tystnad. Delvis har man lyckats, säger hon.

Men Barbro säger att hon inte kommer att ge sig förrän Ingrid fått en rättvis behandling. Hon kommer aldrig att acceptera 1800-talsmetoder på den arbetsplats hon är anställd.

Slavkontrakt

Ett typiskt exempel för hur företagsledningen tänker, enligt kvinnorna, är det ''slavkontrakt'' som man förelade Ingrid efter det att hon vid upprepade tillfällen krävt besked om varför hon omplacerats.

Barbro Karlsson igen:

— Trots att Ingrid är 48 år vill

Skarps AB fick stöd av LIAB

LIAB gick 1982 i borgen för ett banklån om 300.000 kr till Skarps AB i Saxdalen.

Det uppger LIAB:s kamrer Jan Kanvik:

— Vi måste ibland lita på vad företagen uppger när vi skall fatta beslut, man kan inte nagelfara allt, säger han när LT påpekar att företaget vid den tidpunkten saknade kollektivavtal.

— Jag känner inte till detta, men jag kan i alla fall säga att LIAB ''ligger lågt'' med stöd till Skarps AB.

Det är andra skäl som ligger bakom det ställningstagandet, säger Jan Kanvik.

— Vi hoppar väl inte direkt högt av förtjusning över den verksamhet som bedrivs därute, förtydligar han.

Från Rävåla IF till Saxdalens IF

En 60-åring som

1924, närmare bestämt den 27 april, föddes dagens jubilar Saxdalens IF.

Från början tog sig den lille namnet Rävåla IF och ägnade sig i början mest åt fotboll.

Redan från starten upptäcktes dock även tjusningen med fri idrott och vid tre års ålder ägnades vintrarna åt skidåkning.

Även orienteirng, ishockey, och bandy har under uppväxtåren funnits på programmet liksom — på senare tid — tennis.

Vid mogen ålder passade festföremålet på att byta namn och under detta firas idag högtidsdagen — 60 år med SIF.

Tore Liljeholm, Gösta Rosén, Nils H Jacobsson, Ragnar Wilhelmsson, Knut Ottosson, Kjell Runnberg, Bengt Ek, Rune Heij, Lasse Persson... Lisan över namn som på ett eller annat sätt för alltid kommer att finnas med när SIF jubilerar är oändlig — och växer för varje decennium.

För att placera in rätt person i rätt sammanhang i rätt tid tar vi hjälp av "kollegan" SIF-bladet, klubbens medlemstidning som i senaste upplagan innehåller en diger historik.

Första styrelsen

Där får vi veta att dåvarande Rävåla IF hade en första styrelse bestående av Tore Liljeholm ordf., Karl Eriksson v. ordf, Karl Eriksson v. ordf., J. Elis Runnberg sekr., Arnold Jonson kassör och Nore Lundman matr. förvaltare.

Från början blev fotbollen huvudsporten och har så förblivit fram till våra dagar.

En kul poäng i sammanhanget är att de första fobollsskorna klubben inhandlade såldes vidare till Gonäs, något begagnade.

Trots idogt letande i protokollen har dock ingen notering hittats om att skulden skulle vara reglerad... Med tanke på den tid som förflutit kan förmodligen "brottet" anses som preskiberat och därmed slipper spelarna i Gonäs IK spela i strumporna kommande säsong.

Den allra första officiella matchen gick mot grängeslaget Stora Hagen och slutade 2—2. I laguppställningen återfanns bl.a Einar Danielson, Arvid Ek, "Storfars" Harald Danielsson och Johan Rosén.

1928 flyttade slaget upp i klass 1 i Dalaserien och samma år omlades fotbollsplanen till dagens längdriktning. I mitten av det ekonomiskt kärva 1930-talet tvingades man göra ett uppehåll med seriefotbollen, men deltog på nytt från 1937. Då hade namn som Nils H Jacobsson, Gösta Rosén, Gösta Jakobsson, Herbert Ek, Frans Jakobsson och Nisse Styhr tillkommit.

60 år av minnen... Långt borta i tankarna men ändå närvarnade är fr.v. Gunvor Jakobsson, Nils H Jakobsson, Rune Heij och Nils Jakobsson. Nej, de tre med samma efternamn är faktiskt inte släkt! Foto: Peter Ohlsson.

gens modell och därmed började framgångarna på allvar.

Med spelare som Bengt "Tjavo" Jansson, Bertil Söderström, Rune Heij, Bengt Ek, Yngve Söderlund, Nils "Balabio" Jakobsson, Bengt Björk, Rolf Karlsson, Kjell Rutström och J Elis Runnberg som lagledare, kom SIF att bli ett stabilt div 5-lag.

Höjdpunkten kom så småningom med seriesegern 1965 och laget var därpå en enda poäng från att bli kvar i fyran.

1969 var det dock nära för ny serieseger. SIF mötte Ludvika FFI i ren seriefinal, men 0—0 räckte inte. En fantastisk publiksiffra noterades då 900 personer såg matchen.

samheten hade sin verklige eldsjäl i Werner Urban, men som ledare återfinns även bl.a. Bengt-Emil Johnson.

Fotbollen har alltså bildat ryggraden i SIF under åren, men andra idrotter har periodvis tillhört aktiviteterna.

Skidåkningen har dock funnits med hela tiden och det första arrangemanget var landsvägsloppet Rävåla-Abborberg tur och retur år 1927. Valter Jansson åkte in som segrare.

för allt Helen Gustavsson är det stora namnet.

Friidrotten hade i början ett par diskuskastare av god klass. Den ene, Per-Lars Johans Erik (Erik Jansson), lär ha varit något alldeles extra.

Vid ett besök i Ludvika under en friidrottstävling stod han placerad i andra ändan av diskusbanan och returnerade utan svårighet diskusar till de tävlande.

1960-talet var annars den mest framgångsrika perioden. Med Rune Karlsson som pådrivare vann klubben distriktstrean, mycket tack vare längdhopparen Ragnar Wilhelmsson och sprintern Sune Danielsson.

Men i mitten av 60-talet hän-

många andra klubbar. Intresset sjönk för friidrotten som idag slumrar helst inom saxdalsklubben.

Orientering var med bland aktiviteterna under ett par perioder. I början av 1960-talet var bl.a. Bernt-Ove och Bengt-Åke Hellström samt Knut Ottosson knytna till klubben.

Både ishockey och bandy har bedrivits inom klubben liksom på senare tid tennis.

Det är alltså en vital 60-åring som idag firas i Folkets hus. Och fortsätter jubilaren att frodas på samma sätt kan det redan nu vara befogat att boka plats inför år 2024!

LT fogar in sig i ledet av gratulanter.

Kvinnlig styrelsetrio

Under de 60 år som Saxdalens IF (och Rävåla IF) funnits har endast elva personer fungerat som ordförande för föreningen.

Nämnas lite extra bör J Einar Haag som under tre olika perioder skött ordförandeklubban i sammanlagt 18 år. Det ändra "tunga" namnet är Bengt Ek som vid sin bortgång 1975 uppnått 24 år som ordförande.

Som väntat är det endast män som innehaft posten — fram till 1983. Dagens ordförande Gunvor Jakobsson har dessutom kvinnor på platserna som sekreterare och kassör, unikt inom idrottsföreningarna.

Så här ser listan ut: 1924-25 Tore Liljeholm, 1926-27 Sven Nilsson, 1928 Gustav Fredriksson, 1929-33 J Einar Haag, 1934 Göte Lindström, 1935-38 Gottfrid Persson, 1939 Henry Heed, 1940-51 J Einar Haag, 1952 Bengt Ek, 1953 J Einar Haag, 1954-75 Bengt Ek, 1976-79 Lennart Karlsson, 1980-81 Lennart Larsson, 1982 Håkan Andersson (vice ordförande), 1983- Gunvor Jakobsson.

Glädjens år

För Saxdalen blev sedan 1945 ett dubbelt glädjensår. Då kunde man fira både krigsslutet och avancemang till fotbollens Elitserie.

Eftersom hemmaunderlaget bestod av lös sand, "Sahara", tvingades man spela hemmamatcherna i Blötberget.

Efter uppehåll nummer två kunde klubben äntligen inviga som gräsplan 1953 och anläggningens namn blev Furuliden. Gottfrid Perssons segrande förslag i namntävlingen. Året innan hade dock den första seriematchen spelats på den nya anläggningen. IFK Ludvika besegrades med 6—3 i div. 7.

Sven "Smajta" Andersson från Grängesberg blev Saxdalens förste tränare enligt da-

En säsong

Bland 60-talisterna i SIF-tröjan märks Håkan och Sören Andersson, Bror och Stig Bergkvist, Jan-Olov Jakobsson samt Rolf och Lasse Persson.

Under förra decenniet var det äntligen dags igen för div 4-spel på Furuliden, men även denna gång blev tillvaron bara en säsong.

Från den tiden märks namn som Lennart Eklund, Rolf Pålsson, Stig Eriksson, Leif Karlsson, "Nicke" Nyström, Göran, Lars, Per-Åke och Rolf Persson för att bara nämna några få.

Sedan 1950-talet har klubben kunnat fylla på representationslaget med spelare från de yngre leden. Ungdomsverk-

I rullorna noteras 1931 som ett framgångsrikt år med bl.a. trippelseger i Blötbergsloppet av Martin och Karl Andersson samt Klas Jacobsson.

Namn som Gunnar, Haralad och Nils H Jacobsson, samt Bo Danielsson, Rune Haglund, Eskil Eklund och Sven Björk såg till att SIF låg högt upp i prislistorna under 30- och 40-talen.

Den kanske allra främste på den manliga sidan var dock Gösta Andersson med ett flertal uppmärksammade topplaceringar.

Fram till 1953 hade klubben ett eget skidlopp som hette Saxbergsloppet och vem vet, kanske det uppstår igen en vacker dag...

På senare år har ruljansen framför allt skötts av Bo Gustavsson, Olle Rehn och — naturligtvis — Rune Heij.

Bäst på damsidan

Numera tycks framgångarna komma på damsidan där fram-

är still going strong

Ränderna har aldrig gått ur Einar, 81

Jodå, takterna sitter fortfarande i. Einar Danielsson, 81 år, är tillbaka på den plats där han själv inledde sin fotbollskarriär. Något gräs fanns dock inte på den tiden.

— När Rävåla IF år 1924 i sin första fotbollsmatch mötte kvarterslaget Stor Hagen från Grängesberg och spelade 2—2 så låg jag själv i lumpen i Boden.

— Men sen var jag med i laget fram till 1933. Då blev det plötsligt ont om spelare och fotbollen blev vilande under ett par säsonger.

Einar Danielsson — en pigg veteran där prästbetyget, fyller 82 år i mars — kommer ordentligt på skam — berättar om de första föreningsåren. Hur man via postorder köpte in tolv vita matchtröjor, en (1) fotboll och två ”blåsor”.

Nästa investering som föreningen gjorde rörde sig om skor.

Också där hade postorderfirman nöjet att expediera till 12 spelare.

Höll på att sluta illa

Skador var i stort Einar förskonad av under sin karriär.

En match på Cassels i Grängesberg höll dock på att sluta illa för saxdalsforwarden Einar, som helst spelade center. En ”bjässe vid namn Björk” tacklade honom så fränt att foten hamnade på ”trekvart”. Matcherna från stybben på Cassels plan har förresten satt sina spår. . . Einar pekar på benen, där svarta stybbkorn fortfarande gör sig påminda.

Delade på skorna

— Skorna användes av många lagmedlemmar, minns Einar. Det var sällan som man hade samma skor i två matcher på rad. Till slut var de vinda åt alla håll. . Byxor fick man hålla sig med själv.

— Men, fortsätter Einar, det stora kruxet var ändock fotbollen.

En dålig rackare som blev sämre för varje dag. . . Blev den sen blöt så fick man riktigt akta fötterna så att inte några ben skulle hoppa av. Dessutom small blåsorna.

— Jag var med i matcher som fick avbrytas för att bollen gick sönder.

Hade vi då inte solution tillhanda så fick någon springa till Karlströms diversehandel och köpa. . . Det kunde bli riktiga avbrott ibland.

Den första fotbollströjan var vit. Efter ett par år fick man randiga trikåer. Och just ränderna har aldrig gått ur Einar som i dag är ensam om att ha varit medlem i föreningen under alla 60 åren.

Hedersgäst

Att Einar Danielsson är den självskrivne hedersgästen i kväll behöver knappast tilläggas.

— Eftersom jag är pigg och kry skall jag gå dit. Det ska bli kul.

Kul tycker han också att fotbollen fortfarande är. Att vara i div V är sannerligen inte fy skam. . .

Målet föll ihop

Sitt kanske allra roligaste fotbollsminne har Einar i en match mot Lernbo.

Inte bara för att man vann den klart med 11—4 utan mer för hur en saxdalsspelare avlossade stora kanonen så flisorna i målvirket rök.

— Målstolpen gick av så hela målet föll ihop, skrattar Einar. För att kunna fortsätta matchen fick måldomaren, som var den tidens målnät, rycka in och agera stolpe resten av matchen.

Annorlunda träning

— De tränar på ett annat sätt nu för tiden, fortsätter Einar, som förutom att han är still going strong som få och säkert skulle kunna tackla friskt än i dag försöker se de flesta matcherna på Furuliden.

— Men, vi hade bra kondition vi också. Det var sällan som man blev riktigt trött. Snarare hade man nog velat fortsätta en halvlek eller en hel match till. Vi höll ju i alla fall igång med vår träning mellan fyra—fem timmar om kvällarna. . . tills det blev mörkt.

Text:
K G KARLQVIST
Foto:
PETER OHLSSON

Foto: Peter Ohlsson

Domare fick bli målstolpe

■ Einar Danielsson heter grabben här ovan som står och spanar ut över Furuliden, Saxdalens IF:s hemmaplan. Han kan berätta för dagens lirare hur föreningen för 60 år sedan startade med att via postorder köpa in tolv matchtröjor och en fotboll och om den där matchen då hela målställningen rasade ihop efter ett skott och en domare fick agera stolpe fram till slutsignalen.

SIDORNA 14—15

Boliden mineral satsar 10,5 milj

Nu ska gruvan få bättre ventilation

Boliden mineral satsar 10,5 miljoner kronor på bättre ventilation i Saxbergsgruvan.

— Det är nödvändigt för att gruvdriften ska kunna fortsätta, säger platschef Raivo Maripuu.

De praktiska arbetena har nu nått ungefär halvvägs.

Längst upp på Saxberget hittar vi dom — männen från Bolidens byggnadsavdelning som jobbar med att iordningställa ett nytt ventilationsschakt.

Sex man är dom som jobbar två och två i skift — samt förmannen Kalevi Iinatti. Där sitter de och tittar på borren när den bryter sig djupare och djupare ned i underjorden.

Tröstlöst? Nä...

Var 65-90 minut sätter de på ett nytt stålrör på borren. Stålrören är 1,5 meter långa. Sedan kan borrandet fortsätta.

— Tröstlöst jobb? Nej, inte då, försäkrar Kalevi Iinatti. Tvärtom är det väldigt spännande. Vi har aldrig borrat ett så djupt schakt. Redan nu, då vi borrar på 378 meter, har vi slagit det tidigare rekordet.

— Borrandet ska fortsätta ned till 545 meters nivå. Något djupare ventilationsschakt har aldrig borrats i Europa, berättar platschefen Raivo Maripuu.

Borren är 28 centimeter i diameter. Borrningarna har gått lite trögare än väntat. Det gråberg som borren haft att arbeta sig igenom har varit oerhört hårt, hårdare än någon kunde vänta sig. Gråberget har ytterst motsträvigt gett med sig meter för meter.

Borrar "uppåt"

Någon gång i mitten av december räknar gruvledningen med att borren tagit sig igenom berget och in i en ort på 545 meters nivå.

— Då sätter vi på en ny, betydligt större borr. Den är 2,1 meter i diameter. Den borrar sig sedan så att säga upp genom berget. Vi tror att färden uppåt blir lättare än den nedåt — trots att borren är grövre, säger Maripuu.

Allt det gråberg som borras undan för att ge plats för det nya schaktet — på nedvägen fem kubikmeter per 100 meter — tas upp genom ett sinnrikt slutet vattensystem. Vatten forsar ned i hålet och genom tryck följer gråberget med upp i dagern.

Handborrning?

— Från 545 meters nivå kommer vi att borra vidare längre nedåt med utrustning som tas ned i gruvan. Det kan bli en del problem med transporterna av utrustningen ned i gruvan. I värsta fall får vi arbeta vidare på det gamla beprövade sättet, borra för hand.

Till sommaren räknar gruvledningen med att det nya ventilationsschaktet ska vara klart. Då har Boliden satt sprätt på 10,5 miljoner kronor. Å andra sidan kan man då skryta med en rejäl framförhållning när det gäller ventilationen.

— Ventilationen ska inte vara något problem till nedåt 900, kanske 1.000 meters djup. Och det dröjer långt in på nästa sekel innan vi bryter på 900 meters nivå, säger Maripuu.

Tröstlöst och tråkigt att sitta här med borren? Nej, tvärtom. Det är spännande. Vi har aldrig borrat så här djupt. Men det är långt hem, konstaterar Kalevi Iinatti, Odal Viklund och Mikael Stenberg från Bolidens byggnadsavdelning.

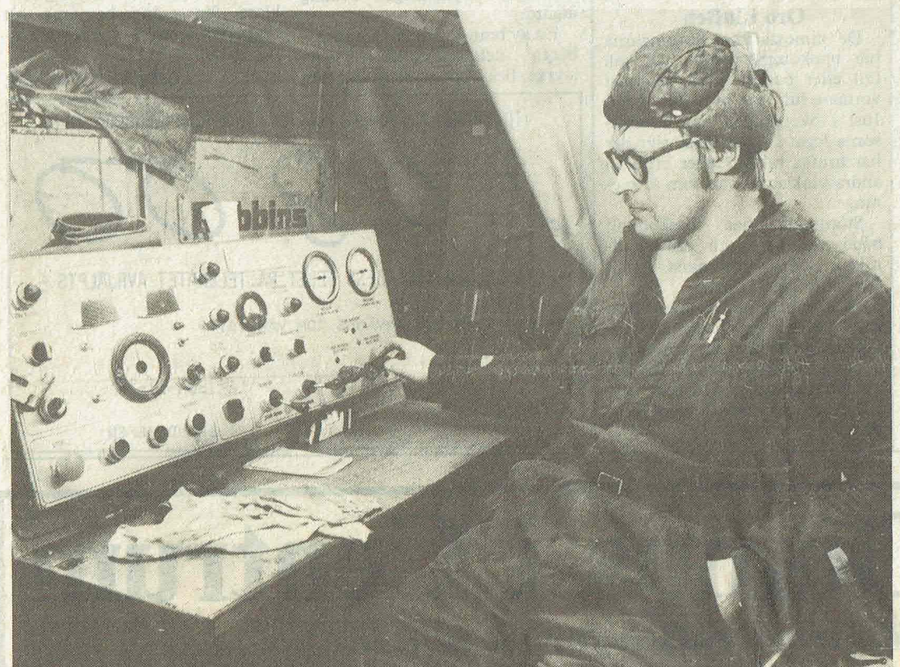

Det nya ventilationsschaktet kommer troligtvis att användas för att blåsa ut gammal förorenad luft. Luften in till gruvkarlarna kommer från ett befintligt schakt.

I dag går den förbrukade luften upp och ut genom den utbrutna malmkroppen.

De anställda har klagat på att luften i gruvans djupare nivåer långt ifrån är tillfredsställande. Avgaserna från alla dieseldrivna fordon har känts besvärande. Snart blir det brytning under 700 meters nivå. Då måste det nya ventilationsschaktet fungera.

Blir dyrare

— Allt eftersom vi går längre ned kommer vi att anlägga till- och frånluftsvägar på båda sidorna av malmkroppen, framhåller Raivo Maripuu.

Det finns en långtidsplan för Saxberget som sträcker sig fram till 1993. Målet är att varje år ta upp 140.000 ton malm. Det innebär att all malm ned till 745 meters nivå är upptagen om tio år.

— Ju längre ned vi kommer, desto mera kostar det. Längre fram måste vi effektivisera oss och möjligen höja produktionen för att gruvan ska fortsätta at vara lönsam.

Som BP tidigare berättat, tro gruvledningen att Saxberget i kommer att ge en vinst på cirk tio miljoner kronor. Gruvan n också upp i produktionsmål 140.000 ton.

Torbjörn Granlin
Eie Rask (bilder

Måndagen den 12 november 1984

Här är ditt liv med Bengt Emil Jonsson dominerade firandet i Saxdalen. Här flankeras han av två av de verkliga veteranerna, Nils Jakobsson och Einar Danielsson.

På jubiléet fick gamla kämpar i föreningen motta utmärkelser. Rune Heij, Hans Karlsson, som representerades av dottern Anna-Carin Fridlund, och Sven Björk hör till de verkliga stöttepelarna i SIF.

Festligt när Saxdalen fyllde 60

Från Rävåla IF till dagens SIF!

I lördags var det stor fest i Saxdalen. Då fyllde nämligen Saxdalens IF 60 år. Det blev mycket en tillbakablickarnas kväll där Bengt Emil Jonsson, till vardags programdirektör på Sveriges radio, fungerade som programvärd för "Här är ditt liv — SIF 60 år".

Ungefär 160 SIF-medlemmar hade kommit till festligheterna i Saxdalens Folkets hus. Det dominerande inslaget blev Bengt-Emil Jonssons tillbakablick. Han är gammal saxdaling, så han borde veta vad han talar om.

Tillbakablickarna började med bildandet den 27 april 1924. Då hette föreningen Rävåla IF och redan då var det fotbollen som dominerade verksamheten. Det var egentligen bara åren 1934 till 1939 som föreningen måste göra ett uppehåll i seriespelandet, på grund av svårigheter att få ihop ett lag.

Hela tiden har föreningen hållit sig långt framme. Ett tag spelade man i Dalaserien klass I. Efter seger i denna gick föreningen upp i elitserien. En annan viktig verksamhet för SIF har varit friidrotten. I början av 60-talet var föreningen mycket framgångsrik här. 1962 vann man överlägset distriktstrean i Dalarna.

Med från starten

Bengt-Emil Jonsson fortsatte sin berättelse fram till våra dagar. En viktig del i hans program var intervjuer med personer som på olika sätt spelat en viktig roll för föreningen.

Bland annat talade han med Einar Danielsson, 81 år, som var med sedan starten 1924. Einar spelade i föreningens allra första fotbollslag.

En annan av de verkliga veteranerna är Nils Jakobsson som var aktiv redan på 30-talet.

På programmet stod också underhållning av bland andra Åke och Inez Berg. Givetvis blev jubilaren uppvaktad. Bland gratulanterna fanns kollegerna i grannföreningar, representanter för Dalarnas idrottsförbund och fotbollförbund samt Boliden mineral. Den sistnämnda var på generöst humör och föreningens kvinnliga ordförande Gunborg Jakobsson fick motta en check på 5000 kronor av företaget.

Utmärkelser

Efter en bit mat var det så dags för utdelning av allehanda utmärkelser och medaljer. Dels var det årliga priser och dels utmärkelser för "lång och trogen tjänst" som delades ut.

Nisse Winkler, som representerade både fotbollförbundet och idrottsförbundet delade ut diplom och medaljer till förtjänta ledare och funktionärer.

Efter detta avslutades så festligheterna med mer underhållning och dans.

Foto: Eie Rask

60-årsjubileum i Saxdalens IF med "HÄR HAR DU DITT LIV"

84

SAXDALEN (DD). "Här har du ditt liv" i miniatyr genomsyrade lördagens 60-årsjubileum i Saxdalen där Saxdalens IF högtidlighöll sitt jubileum.

Det blev mycket nostalgi redan från början och den som höll i trådarna för den avdelningen och gjorde att festen redan från början gick i gemytets tecken var förre saxdalsbon och numera musikchefen på Sveriges radio, Bengt Emil Johnsson.

Bengt Emil tog upp ett flertal kända saxdalsprofiler, de som varit med redan från starten 1924 och sedan fram till dagens verksamhet. Först i raden var den verklige nestorn Einar Danielsson som var med och bildade Rävvåla IF. Sedan följde Nils H Jakobsson, Rune Heij, Sven Björk, Helmer Holm, Åke Larsson, Lennart Larsson, Lars Persson och sist nutidens stora saxdalsstjärna, skidåkerskan Helen Gustavsson.

Under hela detta "TV-program" fick de 155 festdeltagarna uppleva ett fint underhållningsprogram där trion Inez och Åke Berg samt Kerstin Ståhl sjöng låtar som passade in under varje tidsepok som avhandlades, och Bengt Emil fick varva med att intervjua och kompa sångarna med pianospel.

O Fotbollen röd tråd

Svenska Fotbollförbundet, Dalarnas Fotbollförbund samt Riksidrottsförbundet representerades av Nils Winkler, Ludvika, som hyllade Saxdalens IF bl a för att de alltid legat väl framme i seriespelet och önskade föreningen all framgång och gärna i div IV.

— Fotbollen har gått som en röd tråd genom hela kvällen, sade Winkler, som aldrig tidigare hade fått överlämna utmärkelserna till en kvinnlig ordförande, nu Gunvor Jakobsson.

Från Svenska Skidförbundet och Dalarnas Skidförbund talade Gunnar Berggren som bl a harangerade Saxdalens IF för dess fina ungdomsverksamhet och här kom ju den verklige nestorn i föreningen, Rune Heij, in i bilden. Sedan följde raden av uppvaktande föreningar i grannskapet och allra först var Ludvika FK genom Bernt Ekström. Största applåden fick Saxbergsgruvans platschef Raivo Maripuu som överlämnade en check på 5 000 kr. Andra uppvaktande föreningar var IFK Grängesberg, Sunnansjö IF, IF Vulcanus och Nyhammars IF.

O Utmärkelser

Dalarnas idrottsförbund: Rolf Persson, Rune Heij, Lennart Larsson, Sven Björk, Bengt Emil Johnsson, Hans Karlsson, Åke Lundeberg, Leif Rosén, Lennart Persson, Lars Persson, Sven

Saxdalens IF erhöll såväl Sv Fotbollförbundets som Dalarnas IF:s diplom.

Sist följde föreningens interna utmärkelser där Bengt Emil Johnsson erhöll föreningens standar. Andra belönade medlemmar var Lillemor Hagfall, Rune Heij, Eva Johansson.

Fotbollens utmärkelser tilldelades Lennart Kull, främste målskytt och Håkan Jansson, träningsflitigast, samt standar till Bror Bergkvist.

Skidornas och terrängens klubbmästare erhöll också sina pris liksom Rolf Pålsson som erövrade saxdalsklassikern i Ljungåsrundan.

Ordförande Gunvor Jakobsson uppvaktades med vas och blommor från de olika sektionerna.

Pokalen "Bengt Eks minne" blev också litet av nostalgi då priset detta år tilldelades två f d målvakter, Lennart Eklund och Lennart Karlsson. Prisutdelare var Bengt Eks dotter Anna Karin. Sedan festmåltiden avätits följde dansen där Kyllanders — musikerna Kalle och Åke Jonsson — förstärktes med pianisten Bengt Emil Johnsson och där trion Kerstin Ståhl, Åke och Inez Berg svarade för det sångliga inslaget. Ett festligt och värdigt jubileum som medlemmarna sent skall glömma.

BÖRJE HANSSON

"Här är ditt liv", säger Bengt Emil Johnsson med micken i hand till en kvintett saxdalsveteraner. Sittande fr v Nils H Jakobsson, Bengt Emil, Einar Danielsson. Stående: Sven Björk, Rune Heij och Lasse Persson. (Foto: PELLE PERSSON).

En stark trio från 1954 års starka lag, efter årets jubileumsmatch på Furuliden: fr v Bengt Ek, ch.klippa, Bengt "Tjavo" Jansson, målvaktsresen, och Elis Runnberg, framgångsrik lagledare.

Dödsolycka i Saxdalen

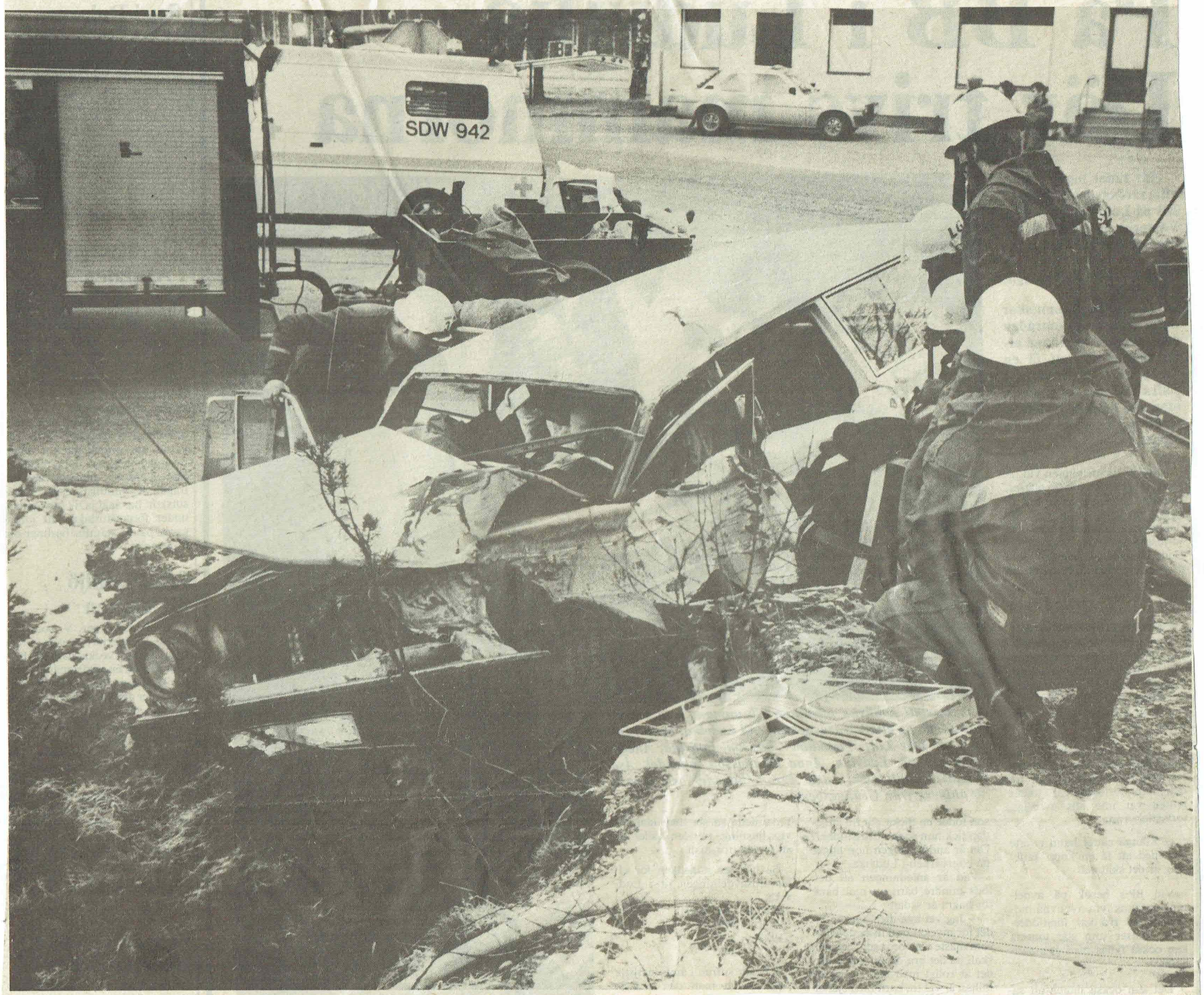

Brandkårens personal fick arbeta i närmare en halvtimma med att skära loss föraren som satt fastklämd.

Torsdagen den 29 november 1984

Här dog 60-åringen

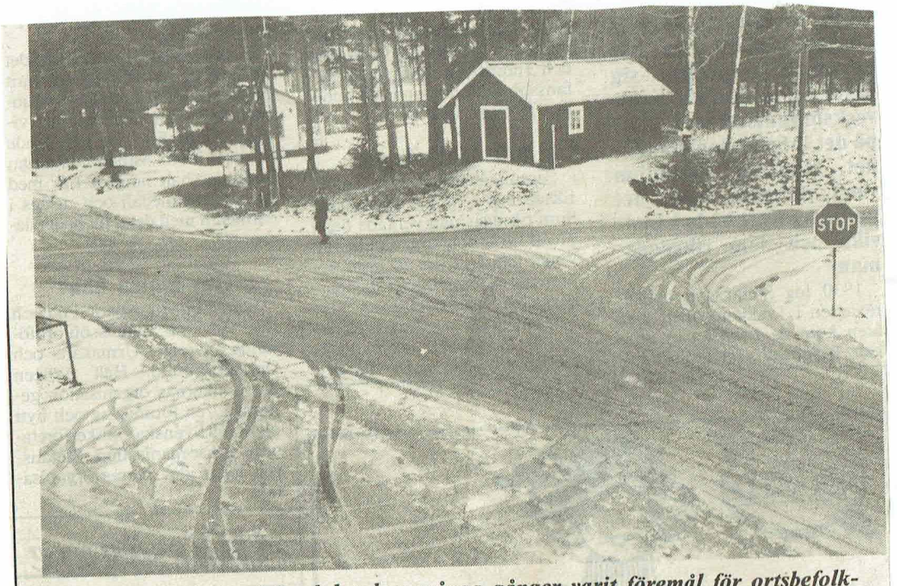

Olyckskorsningen i Saxdalen har många gånger varit föremål för ortsbefolkningens kritik. Även om inte korsningen varit speciellt olycksdrabbad så har många tillbud förekommit. Tisdagens dödsolycka kom inte som någon överraskning men hela orten lider idag med den förolyckades anhöriga.

Första offret för vinter-halkan?

Torsdag 29 november 1984

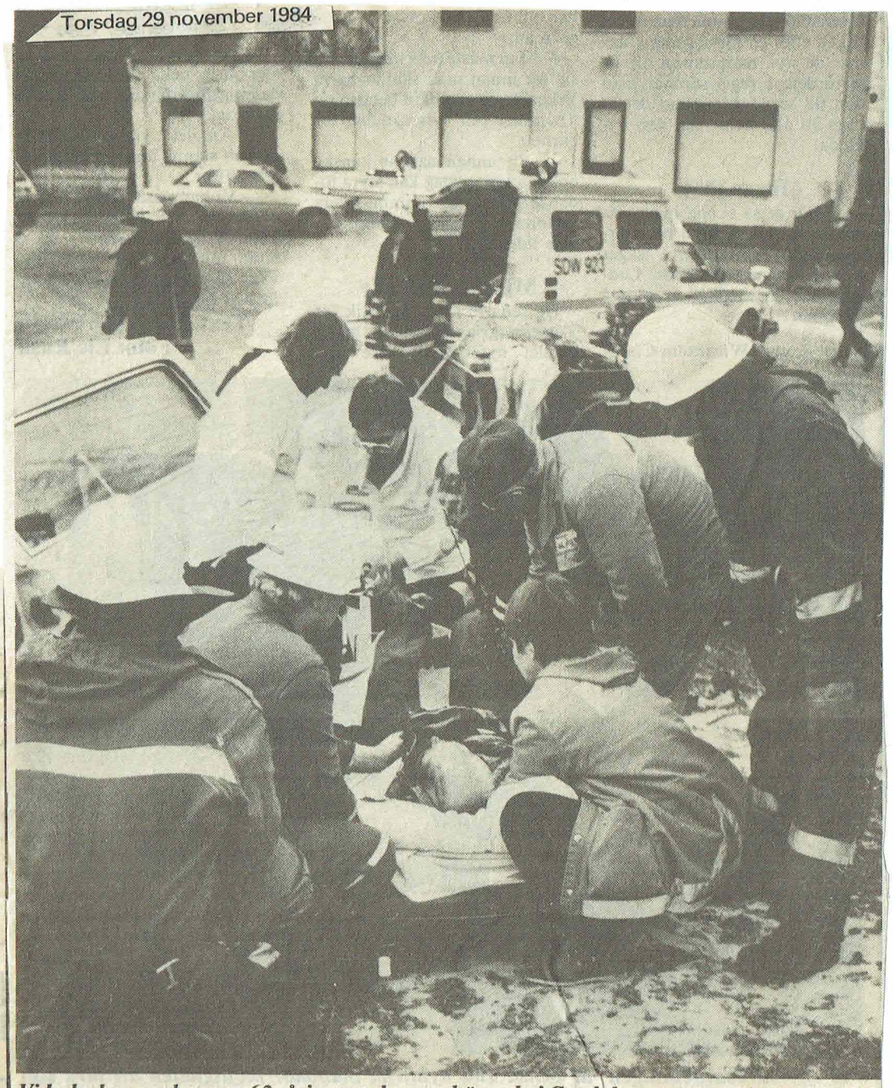

Vid olyckan omkom en 62-årig man hemmahörande i Saxdalen, mannens hustru skadades allvarligt medan en 73-årig man hemmahörande i Ludvika undkom med ett jack i huvudet samt armbrott.

Halka trolig orsak

En 62-årig man hemmahörande i Saxdalen omkom igår eftermiddag vid en trafikolycka mellan personbil och lastbil. Vid olyckan som inträffade i Saxdalen skadades också två passagerare allvarligt. De skadade fördes i ambulans till Ludvika lasarett, den förolyckade mannen avled

Olyckan inträffade vid 14.30-tiden i korsningen Ölsjövägen och Oxbrovägen. Personbilen som framfördes av den förolyckade mannen skulle passera korsningen varvid den kolliderade med lastbilen. Vid olyckstillfället rådda frosthalka, enligt polisen kan det ha varit en bidragande orsak till olyckan.

Brandkår och ambulans larmades till olycksplatsen. Föraren av personbilen satt fastklämd varför man tvingades skära loss honom. kunde mannen föras till lasarettet.

Den skadade kvinnan, 63 år gammal var hustru till den omkomne mannen. Hon hade ådragit sig skallskador, ben och armskador. Tillståndet betecknas som allvarligt.

Den 73-årige passageraren hemmahörande i Ludvika undkom olyckan med ett jack i huvudet samt armbrott, han klagade också över smärtor i ett ben.

Sten-Åke Stridh

Sittstrejk i protest mot nya gruvavtalet

Saxbergsgruvan:

Anders Stendalen och förhandlingsdelegationen bör avgå!

Domen mot Gruvindustriarbetarförbundets ledning är hård i Saxberget i Saxdalen.

I går sittstrejkade eftermiddagsskiftet i två timmar i protest mot det, som man ser det, dåliga avtal som Gruvs ledning har skrivit på.

— Anders Stendalen borde skämmas. Han och förhandlingsdelegationen har skött årets förhandlingar mycket dåligt. Både Stendalen och förhandlingsdelegationen borde avgå, sa Bo Söder.

Sittstrejken inleddes klockan 18.40 i går kväll. Eftermiddagsskiftet kom upp ur gruvan och satte sig i gruvstugan. Där satt de sedan i två timmar, fram till 20.40.

— Hade vi fått en tusenlapp mer i månaden hade jag inte strejkat, sa Bengt Bylund.

7 procent för lite

— Det här ska ses som en protest, eller en markering. Protesten riktas till vår förhandlingsdelegation. Sju procents lönelyft på 15 månader är alldeles för lite.

Gruvarbetarna i Saxberget har inte fått någon klar uppfattning om vad gruvavtalet egentligen innebär.

— Ska man tro på vad som stått i tidningarna, och vad Stendalen själv sagt i tidningarna, så får vi sju procent. Men ikväll stod ju Stendalen i och sa att bolidenarbetarna får 9 procent som skulle vara samma som 700 kronor mer i månaden, sa Roland Hansson.

— Antingen far han eller pressen med lögner, sa gruvarbetarna.

Ordföranden förvånad

— De uppgifter som har stått i lokalpressen verkar stämma, fastslog Gunnar Karlsson, den lokale fackordföranden i avdelning 54.

Fackordföranden satt med på de möten eftermiddagsskiftet hade under sittstrejken. Men han kunde inte ge någon annan version av innehållet i avtalet än det som stått i tidningarna.

— Jag är för dåligt informerad. Jag har sökt vår ombudsman Åke Häggman i Aitik men inte fått tag på honom, sa Karlsson.

Han kunde inte öppet säga att han direkt stödde den vilda strejkaktionen.

— Men jag har förståelse för deras missnöje. Själv är jag förvånad över att förhandlingsdelegationen skrev på det här avtalet. Jag stödjer fortfarande de krav vi i Saxberget tidigare framfört till Gruvs ledning om ett rejält lönelyft i år, framhöll Gunnar Karlsson.

— Strejk är dock inte det rätta sättet att lösa en konflikt. Redan den 12 och 13 april ska vi ju ha lokala förhandlingar.

Gamla pengar

Sammanlagt var det elva man som sittstrejkade. Samtliga tillhör Gruvs avdelning 54. Förutom kritiken mot ett allmänt dåligt avtal, hade man ingen förståelse för att förhandlingsdelegationen gått med på en ökning av semesterlönen från 12.45 till 12.60 procent av årslönen.

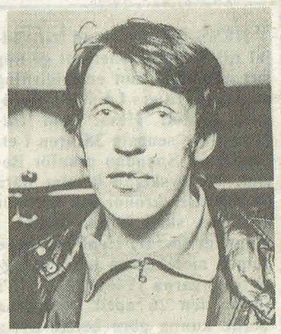

Jag har förståelse för deras missnöje. Jag är själv förvånad över att man skrev under det här avtalet, framhöll Gunnar Karlsson, ordförande i Gruvs avdelning 54 i Saxbergsgruvan.

— 100—150 kronor om året. Vad är det för någonting egentligen?

Vidare hade eftermiddagsskiftet i Saxberget noterat att Anders Stendalen framhållit att de saxbergsanställda kan räkna med 60 öre extra i påslag från det så kallade överhänget från 1983.

— Hur kan han räkna med det. Det är ju gamla pengar som vi redan har fått ut!

— Överhänget från 1983 betalades ut från den 1 januari i år, berättar Gunnar Karlsson.

Tusenlapp kravet

— Hade vi fått en tusenlapp mer i månaden, då hade jag inte suttit här nu, menade Bengt Bylund.

Det lönelyft som de centrala parterna kommit överens om, ses som ett hån.

— Avtalet är ett hån mot gruvarbete. Det finns ingen anledning att gå nere i gruvan när folk på Asea tjänar lika mycket, hävdade Roland Hansson.

Att sittstrejken inte blev längre än två timmar, berodde på att man fått uppgifter om att gruvarbetarna i Aitik gått tillbaka till jobbet igen sedan de strejkat tidigare på dagen.

Fler strejker?

— Dessutom fick vi höra att gruvarbetarna i Laisvall skulle strejka i två timmar. Då bestämde även vi oss för att sitta i två timmar, berättade Bengt Bylund.

Gruvarbetarna i Saxberget utesluter inte att det blir fler strejkaktioner vid gruvan den närmaste tiden. Man kräver först och främst en ordentlig förklaring av Anders Stendalen.

Torbjörn Granling

Anders Abrahamsson (bilder)